

Организација ФИЛМСКОГ БДЕЊА ДУШЕ:

удружење грађана
ФИЛМСКО БДЕЊЕ ДУШЕ
Сремски Карловци

У сарадњи са:

Филмским ствараоцима и домаћинима програма из Србије и Дијаспоре
СО Сремски Карловци,
Епархијом Сремском,
Карловачком Богословијом,
Удружењем филмских и ТВ радника Војводине
О.Ш. „23.октобар“, Сремски Карловци
Музејом Сремских Карловаца
СТВ - Чикаго
Фикс Фокусом, Београд
Туристичком организацијом - Сремски Карловци
Слободаном Радином, ликовним уметником,
Сремски Карловци
Хотелом „Белило“, Сремски Карловци

Колегијум ФИЛМСКОГ БДЕЊА ДУШЕ

БОЖИДАР ЗЕЧЕВИЋ, драматург, филмски историчар и критичар
СРЂАН ИЛИЋ, председник Удружења филмских и тв радника Војводине - уметнички директор
МИРОСЛАВ-БАТА ПЕТРОВИЋ, директор ПП Фикс Фокус Београд - оперативни директор
РОБЕРТ КЛАЈН, главни организатор

Дизајн телопа, захвалнице и омотница каталога

Илија Димитријевић

Сарадник организације

НАТАША ПАНИЋ

13. ФИЛМСКО
БДЕЊЕ ДУШЕ / VIGIL OF SOUL
историја, култура, духовност

13. ФИЛМСКО
БДЕЊЕ ДУШЕ / VIGIL OF SOUL
историја, култура, духовност

СРЕМСКИ КАРЛОВЦИ
24. - 27. октобар, 2019.

13. ФИЛМСКО БДЕЊЕ ДУШЕ

Сремски Карловци, (24.) 25 – 27. октобар 2019.

Ево ФИЛМСКОГ БДЕЊА ДУШЕ и тринаести пут, на срећу нас који га волимо, организујемо и на њему учествујемо, а на несрећу оних који би били срећни да смо одавно одустали.

Наша упорност је једнака, а једнака су и спотицања која се понављају сваке године. Једнако је тешка, и с леђа неотресива, квалификација коју нам је још пре 12-13 година окачио, или окачила, нека бирократска гњида из Министарства за културу Србије, да смо клеро-националистичка манифестација. И узалуд је што смо стотине и стотине пута поновили јавно, да нисмо манифестација која се бави „...историјом, културом и духовношћу Срба“, већ Србије, што подразумева све народе који живе у овој нашој домовини; да смо као учеснике до сада, поред Срба, имали и Мађаре, Словаке, Хрвате, Буњевце, Словенце који живе у Србији, а ове године и филм о човеку исламске вероисповести. Не вреди! Остајемо националисти. Не вреди што смо им објашњавали да не пропагирамо ни једну вероисповест и да филмова из верске области има, укупно до сада, једва 15%. Опет не вреди! Ми смо клерикалци! Па, ако су филмови о Патријарху Павлу, Владки Николају Велимировићу, Грачаници, Дечанима, Манастирима Троноши и Горњаку, Фрушкогорским манастирима... клерикализам, онда признајемо: Јесмо клерикалци! И шта у томе има лошег? Црква јесте део наше историје и садашњости, наше културе, нашег вековног постојања на овим просторима, и то ће бити још много векова у будућности. Па, да ли треба да се правимо да не видимо да то постоји? Да ли треба да нападамо цркву, зарад духовног задовољства неких бирократских остатака комунистичких времена?

Поражавајућа је информација, коју смо добили у поменитом министарству, да комисије неће ни да читају наше конкурсне материјале када виде реч БДЕЊЕ и ћирилицу. Да ли ти кратки мозгови знају да је реч „бдење“ стара српска реч за будност. Да „бдење душе“ значу будност душе. Имали праве уметности са успаваном душом? Нема! Нити може бити! Да ли ми, приликом попуњавања пријавног формулара за конкурс Министарства за културу, који је на ћирилици, у земљи у којој је ћирилица званично писмо, треба да пишемо латиницом, да би се ти полуписмени мудраци (са добрим хонорарима за то што одређују шта јесте култура, а шта није, шта је подобно, а шта је клерикализам) умилостивили да прочитају наше пријавне формуларе и остале прилоге.

Да не читају, одали су се и сами, када су ове године у образложењу зашто нашу пријаву одбијају, написали „да манифестација нема јасну концепцију“. А сваки пут им доставимо наш основни програмски документ, који се налази и на нашем сајту, и у сваком каталогу, па и овом, да свима буде јасно зашта се боримо и шта од аутора и ове манифестације очекујемо. Њима вероватно смета што за нашу манифестацију не користимо реч „фестивал“ (коју они једино разумеју), јер је та реч у супротности са нашим основним идејама. (Види објашњење у „Основном програмском документу“, који се налази иза овогодишњег програмског распореда). Ако то није јасна концепција, онда више ништа није јасно у овој земљи.

И на крају овог увода, морамо да поновимо и да Министарство за културу, тачније речено, његова бирократија и њене марионете које седе у тзв. „експертским комисијама за суфинансирање савременог културног стваралаштва“, и даље упорно игноришу постојање и

результате наше манифестације. Новац се дели према површним утисцима комисија, или што је још горе, прма клановској или партијској припадности. Смисао, програски карактери и конкретни резултати, нажалост, више нису никакви аргументи. Континуитет још мање.

И још нешто! Ко има воље да се мало бави математиком, на крају свих конкурса из области културе, може лако да дође до још поражавајућих података: да из укупног буџета за културу, између 63 и 67% (како које године) остаје у београдском „кругу двојке“; око 4-5% оде у Ниш, 6-7% у Нови Сад, 10-11% у Суботицу, а свега 13-13,5% на осталу Србију. Па, о којој они то „децентрализацији културе говоре“. За њих је „децентрализација“ да потрошене или пропале београдске пројекте шетају по српским провинцијским варошима, а паре опет да остану у „кругу двојке“?!?!

И још један поражавајући податак може да извуче свако ко се мало бави математиком: између 60 и 65% се издваја за манифестације које се баве афирмацијом туђе културе, а много мањи део за афирмацију домаће. Наравно да не мислимо да Србија треба да се затвара и да не траба да прати шта се у свету дешава. Али смо сигурни да би та расподела морала да буде много уравнотеженија. Још један минус за Министарство за културу и информисање Србије.

Више од њих разумевања и смисла за препознавање правих културних вредности имају неке установе и институције, којима помагање филмских манифестација није основна делатност, па нам, ипак, помажују - уступањем својих просторија, попустима, или на друге натуралне начине. Зато се њима захваљујемо, јер без њихове помоћи, финансијске, натуралне и моралне, не би било ове значајне манифестације. То су:

Покрајински секретаријат за културу, јавно информисање и односе са верским заједницама
Војводине - Нови Сад, који нам повремено додели нешто пара;

Општина Сремски Карловци,

Епархија Сремска,

Карловачка Богословија Св. Арсеније Сремац,

Завичајна збирка (Музеј) Сремских Карловаца,

Основна школа „23. Октобар“ - Сремски Карловци,

Туристичка организација – Сремски Карловци,

Слободн Радин, ликовни уметник из Сремских Карловаца

Омладински клуб - Сремских Карловаца

Хотел „Белило“ - Сремски Карловци и

Српска ТВ – Чикаго

СВИМА ХВАЛА!

Организатор:
Удружење грађана ФИЛМСКО БДЕЊЕ ДУШЕ
Сремски Карловци

ЛИСТА ФИЛМОВА И АУТОРА

Главни програм

ИСКРА У ТАМИ, 25,5'

Сценарио и режија: Слађана Топаловић Несторовић

Камера: Озрен Несторовић

Монтажа: Урош Шовљански

Продукција: MEDIA PRO БЕОГРАД

Кратак садржај: Искра је слепа од рођења, али поседује апсолутни слух и сања о пијанистичкој каријери. Од маште и емоција саткан, њен свет је богатији и лепши од „реалног света“ видећих особа.

СЛАЂАНА ТОПАЛОВИЋ НЕСТОРОВИЋ - Редитељка, новинар и сценаристкиња. Ауторка сценарија и редитељка дугометражног документарног филма "Друго име за слободу", (Награда за режију 62. Београдског фестивала документарног и краткометражног филма), као и краткометражних документарних филмова: "Анђела", "Браћа", "Богдан", "Као мајка", "Николина", "Стара хармоника", "Снови Николе Матића", „Басиста“, „Никаола“ Уредник /аутор ТВ емисија „Пословни хоризонти“, „Бусинес цханнел“, сценариста и редитељ документарне серије о реформи високошколског образовног система „Пут ка друштву

знања“, 9 епизода – емитер национална телевизија РТС, сценариста и редитељ документарне серије о обновљивим изворима енергије „Позитивна енергија“, 24 епизоде – емитер РТС, аутор више сценарија за наменске филмове, рекламне спотове, едукативне кампање. Добитница награде Централно-европског форума за развој, за најбољи медијски садржај на тему обновљивих извора енергије и енергетске ефикасности за документарну серију „Позитивна енергија“.

РЕКЕ БЕЗ ПОВРАТКА, 26'

Сценарио и режија: Александра Божовић

Камера: Хаци Владан Мијаиловић и Периша Ђинђић

Монтажа: Јована Филиповић

Продукција: РТС ТВ Београд

Кратак садржај: Уместо заштите природе и развијања делатности које су у скаладу са одрживим развојем, у парку природе Стара планина, протура се теза да су мини хидроелектране основа развоја, да омогућују изградњу инфраструктуре, производних објеката и туризма. Уствари, мини хидроелектране девастирају простор на коме су изграђене.

АЛЕКСАНДРА БОЖОВИЋ - Дипломирала на Филозофском факултету у Београду. Аутор и уредник серијала „Животна средина и здравље“, серијала о планинама „Екоскоп“ и урбане екологије „Еколошки портрет града“ и бројних емисија из области екологије и етнологије. Награђиване емисије и документарни филмови у земљи и иностранству : „Молитва под Миџором“, „Посна јела из Балта Бериловца“, „Жртвовани за човечанство“, „Лековито биље“ - емисија из серијала „Животна средина

и здравље“. Емисија „Ваша бунда је била живот“ добила је Гран при на фестивалу „Зелени талас“ у Бугарској.

ПРВИХ 25, 45’38“

Сниматељ и редитељ: Ђорђе Шибалин

Аутор сценарија и наратор: Снежана Миливојевић

**Продукција; Мађарски јавни сервис (MTVA – Редакција програма на српском језику),
Будимпешта, 2017**

Кратак садржај: Филм прича судбину једне будимпештанске српско-хрватске школе која се после распада Југославије поделила на две: хрватску и српску. Акценат у филму је на српској школи и њеном напретку за 25 година.

СНЕЖАНА МИЛИВОЈЕВИЋ - (1966) - рођена је у Задру. Основну и средњу школу похађала је у више градова бивше Југославије. Диплому правника стекла је на Правном факултету у Крагујевцу. Новинарску каријеру започела је у Дописништву РТС-а у Крагујевцу. Од 1993. до 1999. била је запослена у Српској редакцији Мађарског радија. Од 2001. ради као уредник Српске редакције Мађарске телевизије (MTV). У међувремену, од 1996, сарађивала је као спољни сарадник и са “Српским народним новинама” и недељником “Српска мањина”. Живи у Будимпешти.

БОБЕ ШИБАЛИН - (1960) Рођен је у бачком селу Сантову, у Мађарској, у српској породици. Завршио је “Српско-хрватску гимназију” у Будимпешти. 1981. уписао је, и завршио, филмску и телевизијску камеру на Академији драмских уметности у Загребу. Од 1989. до 1997. радио је као сниматељ на Мађарској телевизији (MTV), а после тога ради као сниматељ и редитељ у статусу слободног уметника, у разним телевизијама и филмским студијама Мађарске. Од 2006. члан је Српске редакције Мађарске телевизије. Сниматељ је и редитељ великог броја кратких филмова са темама из живота и историје Срба у Мађарској. Добитник је великог броја награда на филмским и телевизијским фестивалима у Мађарској и иностранству. Живи у Будимпешти.

У ТВОЈИМ РУКАМА, 24'34“

Сценарио и режија: Милана Мајар

Камера: Дејан Рачић и Басел Зејто

Монтажа: Давор Пешевић

Музика: Хајрудин Мухић

Продукција: РТРС Бањлука

Кратак садржај филма: Прекинуто дјетињство. Страх, глад и борба. Земља натопљена крвљу. Бијег од смрти и ход у непознато.

Толико изговорених ријечи оснажених видљивом или скривеном поруком. У судару носталгије и успомена преплићу се стварно и невјероватно, нада и огорчење, снага и бол, вјера... "IN MANUS TUAS" је аутентичан портрет разорених судбина сиријских хришћана чији бол прераста у духовну снагу и учвршћује вјеру

МИЛАНА МАЈАР - рођена је у Бања Луци, Република Српска, . Завршила је Гимназију, одсек сценска и филмска уметност, а затим Филозофски факултет одсек новинарство. Живела је и радила у Сирији од 1992. године до 2001. Од 2005. године ради у Редакцији страног програма на Радио - телевизији Републике Српске у Бањалуци. Као представник Радио - телевизије Републике Српске годинама је учествовала на чувеном фестивалу "Пут свиле" у Сирији, а у време египатске револуције извештавала је из Каира. Аутор је бројних документарних филмова и путописа на тему Блиски исток. Добитник је многобројних престижних међународних награда за свој рад.

МОНАСТИР ПРЕСВЕТЕ БОГОРОДИЦЕ ТРОЈЕРУЧИЦЕ - РИПАЊ, 45'

Сценарио и режија: Милан Кићевац

Камера: Милан Кићевац, Мирослав-Бата Петровић и Драган Ђорђевић-Беља

Монтажа: Мирослав-Бата Петровић

Музика: Архивска

Продукција: МОНАСТИР ПРЕСВЕТЕ БОГОРОДИЦ ТРОЈЕРУЧИЦЕ – Рипањ, COOLTURE, Милан Кићевац – Будимпешта и ФИКС ФОКУС Београд

Кратак садржај: Филм приказује настанак новог манастира у Рипњу код Београда, који је игуманија Злата, уз помоћ донатора из

окружења, подигла на рушевинама једног старог и напуштеног имања. Паралелно, сазнаје се и животна прича игуманије, која звучи исто тако невероватно као и само подизање манастира.

СРБИ У МАЂАРСКОЈ, Последњи интервју академика ДИНКА ДАВИДОВА, 26'

Сценарио и режија: Милан Кићевац

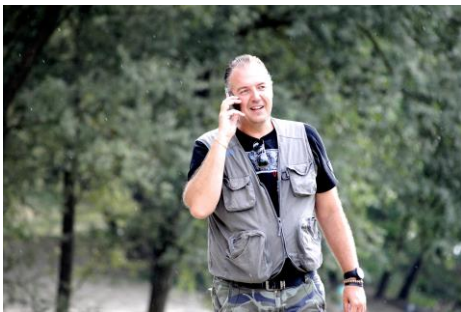
Камера: Душан Мирковић

Монтажа: Мирослав-Бата Петровић

Продукција: COOLTURE, Милан Кићевац – Будимпешта/ COOLTURE СРБИЈА

Кратак садржај: Приликом снимања филма „Сеобе трају вечно“ снимљен је интервју са академиком др Динком Давидовом у коме он на сажет и готово поетски начин објашњава историјат доласка и опстанка Срба у Мађарској. Само мањи део тог интервјуа ушао је у филм. Аутор је зато одлучио да у форми филмског интервјуа објави цело излагање, јер је поетски узбудљиво и заокружено као целина. Покривалице у овом филму ово деле чине још уверљивијим и узбудљивијим.

МИЛАН КИЋЕВАЦ - Рођен 15. јула, 20 година после Другог светског рата у Београду. Основну и средњу школу, као и ФДУ, завршио у Београду. Као млад и незрео радио на РТС-у и још неким, сада, непостојећим ТВ станицама. Снимао музичке спотове... био и директор једног позоришта. Сада, Богу хвала независни продуцент. Продуцирао филмове: „...Јего благородије Гроф Врангел“, „Арсен Карађорђевић“, „Шајтинац-три прице“, „Сеобе трају вечно....“). Воли Царску Русију, Стару Србију, ред, рад, чврсту ину, лепо васпитање, клакер и кабезу, све чега више нема!

Живи и ради у Будимпешти.

МИРОСЛАВ-БАТА ПЕТРОВИЋ (1949) - Дипломирао историју уметности на београдском Филозофском факултету. Филмом се бави од 1967. године, а професионално од 1980. Аутор је око 120 краткометражних филмова, најразличитијих дужина и жанрова, између осталих дугометражног документарно – играно – експерименталног: “Чудесан сан Дзиге Вертова”, (продукција „Авала филм“ – И награда на фестивалу у Салерну, Италија, 1990), десет дугометражних видео-филмова и три средњеметражних документарца. Аутор је серија емисија о филму на Арт каналу од којих су најзначајније „Алтернативни филм у Београду од 1950. до 1990.“ (реализовано од 1995 до `96. - 26 емисија) и „Паралелна кинематографија у Србији од 1950. до данас“ (реализовано 2014 - 15. – 35 емисија) Појављује се као сниматељ и монтажер у многим филмским и тв остварењима разних формата, како својим, тако и домаћих аутора. Члан је “Удружења филмских уметника Србије” и “Удружења Филмских и телевизијских радника Војводине. Оснивач је продуцентског предузећа ФИКС ФОКУС из Београда (1992), чији је директор од оснивања, а које је за 25 године постојања снимило 315 филмова, најразличитијих уметничких жанрова и дужина, те више десетина наменских филмова и рекламних спотова. Паралелно са писањем сценарија бави се и писањем других жанрова. Есеје о филму објављивао је у часописима СИНЕАСТ, ФИЛМОГРАФ, YU ФИЛМ ДАНАС, ФИЛАЖ и другим периодичним или једнократним публикацијама. Аутор је романа "Доба мандарина", "Доба меда..." и "Писмо Хенку", књиге кратких прича "Обећана земља", документарне књиге о постојању и раду предузећа Фикс Фокус – "Тврдоглавост, па шта?" 1 и 2, зборника есеја и интервијуа “Алтернативни филм у Београду од 1950. до 1990.” (исто и у електронској форми), затим документарног портрета сниматеља Радослава Владића “Радослав Владић – поетика малих ствари” и теоријских есеја ”Чист филм – уметност или заблуда о ненаративном филму” и “Недоречености Андреја Арсењевича Тарковског”, као и есеја и интервијуа “Драгиша Крстић – филм, игра, Експеримент”.

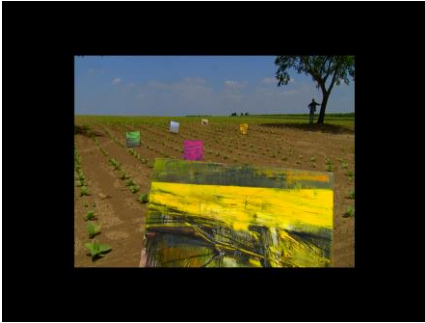
ЖЕГА, 13’

Сценарио и режија: Веско Бутрић

Директор фотографије: Васко Васовић

Монтажа: Марија Лоренцин

Производња: Баштина и културна производња РТС ТВ Београд

Кратак садржај: Шта год да човек уради на површини земљине коре, из свемира то увек личи на ожиљак, на рану, на грешку... На негацију разбарушености и игре, на убијање боје, урбанизацију душе. На напуштено градилиште, на спаљену ливаду, ископани каменолом. На слике Небојше Николића, на његово путовање по сопственим фрагментима сећања.

ВЕСКО БУТРИЋ – Уредник, сценариста, редитељ у Културно образовном програму РТС у Београду. Рођен 1963. године, дипломирао на Факултету политичких наука. Године 2002. добитник награде УНС-а, за репортажу године на медијском простору Србије, за документарну емисију „Круг“. Године 2003. добитник треће награде на међународном фестивалу репортаже „Interfer“ у Сомбору, за емисију „Санторини – живети у разгледници“. Године 2007. емисија „Tempus fugurum“ уврштена међу четири најбоља остварења на међународном ТВ фестивалу „Prix Italia“, у категорији „Performing art“. Од 2004. снимио 80 документарних емисија о најпознатијим сликарима и вајарима у Србији и окружењу. Живи у Београду.

ЕКСПЕРИМЕНТ НА ЖИВО, 49'

Сценарио: Александра Станковић Нешић

Сарадници на сценарију: Милоје Нешић и Андрија Димитријевић

Камера: Ивица Иванов, Драган Младеновић, Александар Вукмировић, Бојан Ранђеловић, Стефан Стојановић, Слободан Младеновић, Милан Антић и Павле Павловић

Монтажа: Иван Игњатовић и Слободан Младеновић

Режија: Андрија Димитријевић

Продуција: Слободна продукција Београд

Кратак садржај: Средњеметражни документарни филм „Експеримент наживо Ехпериментум ин виво“ је остварен током 2017. и 2018. године у продукцији Агенције за ТВ продукцију „Слободна продукција“. Пројекат је суфинансиран средствима Министарства културе и информисања Републике Србије. У филму се истражују и анализирају последице НАТО бомбардовања 1999. године на здравље људи и животну средину Србије. Тема је обрађена мултидисциплинарно, са аспекта медицине, ветерине, физике, хемије, биологије, АБХ одбране, загађења животне средине и других области.

Учествује више од 40 саговорника, претежно научника и стручњака из наших водећих института и факултета. Основни критеријум за избор саговорника су објављени стручни и научни радови, који се баве последицама НАТО бомбардовања.

Такође, у филму као саговорници учествују и жртве бомбардовања, за које се основано сматра да су оболели због последица изложености радиолошким и хемијским агенсима, као и чланови породица људи који су преминули.

Снимање је реализовано на подручју целе Србије, односно у Прешеву, Бујановцу, Врању, Сурдулици, Нишу, Пироту, Београду, Панчеву, Митровици, Шапцу и Новом Саду.

Бројну продукциону и сарадничку екипу предводи редитељ филма мр Андрија Димитријевић, редовни професор Факултета драмских уметности у Београду и Академије уметности Нови Сад.

Филм „Експеримент наживо Ехпериментум ин виво“ је посвећен сценаристи Александри Станковић Нешић, која је преминула 2017. године. Као дугогодишњи дописник РТВ Б92 из Ниша, много пута је боравила на бомбардовањем контаминираним подручјима на југу Србије. Учила је повећање броја оболелих и умрлих људи који су као професионалци и мештани, радили и боравили у загађеним областима. Нажалост и сама се разболела и преминула пре завршетка свог последњег документарног филма.

Мр АНДРИЈА ДИМИТРИЈЕВИЋ – Рођен у Београду 1954. Диплимирао филмску и тв монтажу на Факултету драмских уметности у Београду, 1982, где је и магистрирао 1986. Професор на ФДУ од 1982. Ужа научна односно

уметничка област: Филмологија и Филмска монтажа. Предмети: - Филмска монтажа - основне академске студије; - Филмска монтажа - мастер академске студије; - Граматика филмског језика - докторске уметничке студије; Публиковане књиге: - 1996. Зборник, Гладак Рез, Факултет драмских уметности, Београд; - 2000. Аутор монографије, Удобност разгажених ципела, Мали лексикон филмских стереотипа, самостално издање, Београд; - 2002. Приређивач, Словеначки филм на крају века, ДК Студентски Град, Бгд; - 2008. Естетички зборник, Структура филмског звука, Српско естетичко друштво, Београд; Објавио велики број чланака и истраживања у стручним часописима и нанаучним скуповима. Од 1981. До 2003. Као монтажерурадио је више десетина филмова, телевизијских емисија и тв-серија. Филмови и серије (као редитељ) - 1982. - "Партизан или Звезда," - док. РТ Београд, 30 мин. 16 мм. режија Милоје Радаковић, Андрија Димитријевић; - 1989. - „Laser surgery laparoscopy” - док. 18 мин. Женева филм, РТ ТВ Београд режија Андрија Димитријевић; - 1993. - „Public enemy No. 1” - док. РТ ТВ Београд, 30 мин. режија Андрија Димитријевић; - 1995. - "Живот са астмом" - док. 60 мин. Дечја пулмолошка клиника, Београд, режија Андрија Димитријевић; - 1996. - „The Best Airports” - док. 4 епизоде, РТС ТВ Нови Сад, режија Андрија Димитријевић; - 1998. - "Монтажно свесни" - док. 55 мин. РТС ТВ Београд режија А. Димитријевић; - 1998-99. - "Школски дани" - 12 епизода, 180 мин. док. . РТС ТВ Нови Сад, режија А. Димитријевић; - 2000. - "Разговор са Плажевским" - ТВ Нови Сад, 27. мин. режија А. Димитријевић; - 2000. - „Queen” - док Фикс Фокус, Тв Нови Сад, 13 мин. режија А. Димитријевић; - 2001. - "Друго лице" - док. РТС ТВ Нови Сад, 14мин. режија А. Димитријевић; - 2001. - "Пуно радно време" - док. АТВ Бања Лука, 12 мин. Young Lions award, Кошице, Словачка, супервизор режије и монтаже А. Димитријевић; - 2003. - „Lady Mandarina” - док. . РТС ТВ Нови Сад, 13 мин. режија Андрија Димитријевић; - 2003. - "Апсолутно романтично"- док. АФЦ, Београд, 21 мин. режија Андрија Димитријевић; - 2003. - "21. век" - док. АТВ Бања Лука, 10 мин. GRAND PRIX – “Gold Bregar” фестивал локалних ТВ станица Кошице, Словачка, супервизор режије и монтаже А. Димитријевић; - 2003. - "Мирус Земље"- док. ТВ Бања Лука, 10 мин. Special award, Фестивал локалних ТВ станица Европе, Кошице, Словачка; - 2009. - "Беванда није само блуз" - док. АФЦ, Београд, 36мин. режија Андрија Димитријевић; - 2010. - "Образовање Рома" - док. Либерти Продукција, Ниш, 28мин; - 2018 - „Експеримент на живо“, филм и серија, режија; - 2019 - “Лавиринти Игора Васиљева“, 106 мин, корежија и монтажа.

ПРВИХ 100 ГОДИНА, 49,5

Аутор продуцент: Горан Мусић

Кратак садржај: Изузетна личност, професор и преводилац, жена сада без ближе родбине, страдале у ужасима Другог светског рата, успева да

задржи радни елан и оптимизам упркос бројним животним ужасима и искушењима кроз која је прошла, да и дан данас, са сто година, пренесе својим ђацима, сада бакама и декама, љубав према животу, раду и култури. Та њена посвећеност својим ђацима и предметима које је предавала (француски и немачки), подстиче нашу љубав према животу и жељу да доброту пренесемо својим ближњима, упркос и нашим одмаклим годинама. Лекција бр. 1: Нема предаје.

БРАЈКОВАЦ – ЈЕДНА ОД ПРИЧА, 23'

Аутор: Горан Мусић

Самостална продукција аутора

Кратак садржај: Филм је посвећен дивовској борби „малог“ човека да сачува интегритет своје породице у немогућим условима у којима систем - уместо да му помогне – чини све да га онемогући, при том се правећи да хоће, на накаралан начин, да помогне деци тако што ће да их узме родитељима, уместо да помогне да исти ти родитељи, у љубави која је неоспорна, стану на ноге и пружи деци како-тако нормалан живот. Захваљујући добрим људима, они успевају да се избеаве. Надам се да је и овај филм допринео томе.

ГОРАН МУСИЋ - Дипломирани филмски и тв редитељ, ФДУ, Београд (1982); Радио у Београду, Нјујорку (10 год), и Паризу (20). Тренутно у Београду; Акредитован камерман-редитељ при УН, НУЦ; Бројне репортаже за ЈРТ и путописни документарни филмови из Северне и Јужне Америке, потом Европе и Индије;

Важнији филмови:

„Србија, је т'аиме“ (2007)

„Адриана“ (2010)

„Париз, поглед кроз мој прозор“ (2012)

„Пут кроз сан“ (2018)

„Брајковац“ (2018-19)
„Првих сто година“ (2019)

Документарни филмови приказивани на фестивалима у Београду, Паризу, Солуну, Москви, Прагу, Херцег Новом...;

Најзначајнија филмска награда: „Јован Аћин“ (Удружење филмских уметника Србије и Министарства за културу Србије);

Фотограф – бројне самосталне изложбе у Београду и Паризу, радови награђивани и штампани у књигама „Тхе Бест Оф...“ (Пхотограпхер'с Форум, Санта Барбара, УСА), Бијенале минијатуре, Горњи Милановац... фотографије у колекцијама од Сан Франциска до Хонг Конга.

Члан Удружења филмских уметника Србије и АГЕССА (француско удружење уметника репродуктивних уметности).

ТАНАКИНИ МОСТОВИ, 19'

Сценарио и режија: Сњежан Лаловић

Камера: Зоран Куљанин, Акико Џери Такахаши, Ристо Аћимовић и Обрад Млађен

Мотажа: Мирослав Р. Остојић

Продукција: Радио телевизија Републике Српске, Бања Лука

Кратак садржај: Казуо Танака је из Јапана у Југославију дошао 1961. године, управо у вријеме када је објављено да је Иво Андрић добио Нобелову награду за књижевност. Није ни сањао да ће касније на јапански језик преводити Андрића, Његоша и многе друге српске писце. У Југославији је стекао много пријатеља са којима је задржао контакт и по повратку у своју земљу. Своје мостове градио је заједно са пријатељем Хиошијем Јамасакијем Вукелићем са којим је направио и први јапанско-српскохрватски рјечник.

На Балкан се вратио 2003. године након прочитане репортаже у једним јапанским новинама о Ликовном саборовану у Вишеграду у вријеме рата у БиХ. Са собом је довео читаву групу пријатеља обишавши Београд, Вишеград, Котор и Дубровник.

Његова веза са Југославијом није престала ни након смрти. Токио, Београд и Вишеград постали су трајни чувари његовог пепела.

СЊЕЖАН ЛАЛОВИЋ - рођен је 1960. године у Сарајеву гдје је живио до почетка рата у БиХ. Од 1992. године живи и ради у Палама гдје је учествовао у стварању Српског радија и телевизије.

Реализовао је више од 400 документарних емисија на Радио телевизији Републике Српске. За своје документарне филмове награђиван је на међународним фестивалима у Београду (1996. златна медаља Београда), Будимпешти (2005. прва награда на ПЕШТА ФЕСТУ), Серпухову (2006. диплома Златни витез), Источно Сарајеву (Гран при Фестивала ``Први кадар`` 2009. Диплома Први кадар 2013.), Атини (Диплома, 2009.), Бањи Ковиљачи (2009. Диплома), Диплома трећег степена у Сергејевом Посаду 2013., Специјална диплома Јахорина филм фестивала 2013, Диплома ИНТЕРФЕР-а Београд 2018.....

Такође је радио као коаутор на филмовима ``Мјесто злочина`` (Срна филм) и ``Партнери`` (Независна продукција из Атине). Филм Партнери добио је Гран при на Фестивалу у Драми.

Тренутно ради као директор Кинотеке Републике Српске.

ПУТ ЈЕДНЕ НИТИ, 14,5'

Аутор: Небојша Илић-Илке

Продукција: ЈУГ ФИЛМ, Власотинце

у Власотинцима.

Кратак садржај: Прича о традицији предења и штрикања

НЕБОЈША ИЛИЋ-ИЛКЕ - Рођен је у Власотинцу 1969.

Као сниматељ локалне телевизије каријеру започео 1994. године. Крајем 2005. године стиче диплому телевизијског и филмског сниматеља. Од 2006. стално запошљен у Културном Центру Власотинце. Снима и монтира све важне догађаје у општини и ван ње. За себе каже да је пре свега сниматељ па онда све остало...

Комплетан је аутор филмова које ствара. Добитник је Октобарске награде града Власотинца а за своје филмско стваралаштво награђиван је више пута...

ФИЛМОГРАФИЈА:

- **КРСТ** (2005);
- **ГУВНИСТЕ** (2006);
- **ПУТ ЈЕДНЕ НИТИ** (2007);
- **КАМЕН ДРЕВНОГ СНЕВАЧА 1** (2008):

MEFEST 2008. Специјална награда жирија; **CARAIMANFEST, BUSTENI** (Румунија), **Најбољи религиозни филм (The best religious film); GRAND PRIX ITALIA FOR THE BEST TOURIST FILM – RELIGIOUS FILM;**

KAMEN DREVNOG SNEVAČA 2 (2009):

SILA FEST 2009 – Награда „ПЛАВИ ДУНАВ“ Најбољи религиозни филм; THE 7 TH INTERNATIONAL FILM FESTIVAL ON EUROPEAN ART 2011. (Telch – Cesha Republica) – GRAND PRIX JURY; 13 Међународни фестивал туристичког филма; **СОЛИН – СПЛИТ 2010. (Република Хрватска) – НАЈБОЉИ АУТОРСКИ ФИЛМ; GRAND PRIX ITALIA FOR THE BEST TOURIST FILM – LECCE 2010 – AWARD FOR RELIGIOUS TOURISM FILM; ЗЛАТНИ ВИТЕЗ – МОСКВА 2010.** Бронзани витез у категорији краткометражног документарног филма; **СРЕМ ФИЛМ ФЕСТ 2012.** Специјална награда жирија; **9. Фестивал документарног филма ЗЛАТНА БУКЛИЈА, Велика Плана – Специјална награда жирија; FINISTERRA ARABIDA film art & tourism festival, Сесимбра (Португалија) 3** награда жирија у категорији Религиозно туристичког филма; **VIVA Film. Фест. Сарајево 2015 – Специјална награда жирија.**

КУЦЕВИСТА ИЛИ ДУСАНОВ ЗНАК (2009 – 2010):

THE 5 INTERNATIONAL FILM FESTIVAL ON EUROPEAN ART - 2 награда жирија у категорији народне уметности; **ЈАХОРИНА ФЕСТ 2010.** Специјална награда жирија за допринос очувању културног наслеђа;

ПУТ НА ГОРУ (2011):

GRAND PRIX ITALIA FOR THE BEST TOURIST FILM – RELIGIOUS FILM – LECCE 2012; ЈАХОРИНА ФЕСТ 2011 – Специјална награда жирија;

МОБИ ДИК – ЗЕМЉА КОЈА ПЛОВИ (2012):

СИЛА ФЕСТ 2012 – СРЕБРНИ ПИНЦУМ за најбољи Српски еколошки филм; **GRAND**

PRIX ITALIA FOR THE BEST TOURIST FILM 2012. – ECOLOGY FILM; 8 Фестивал документарног филма, ЗЛАТНА БУКЛИЈА ЗА ОРГИНАЛНУ Екологску тему; The 16 th International Documentary Festival of Film on Art, Ecology and Tourism – Pitesti 2012, Romania AWARD JURY; 15 Медјународни фестивал туристичког филма СОЛИН – СПЛИТ 2012, Награда за квалитетно документаристицки испричану прицу; ЈАХОРИНА ФЕСТ 2012, БРОНЗАНА БОРОВНИЦА, Треца награда зирија у категорији туристичког филма; FINISTERRA ARABIDA film art & tourism festival, Sesimbra 2013.(Португалија) 3 награда зирија у категорији Екологског филма; MEFEST 2013 – AWARD (Награда ван конкуренције);

ПУТ У ИТАЛИЈУ (2013):

16 Медјународни фестивал туристичког филма СОЛИН - СПЛИТ 2013, ПОСЕБНО ПРИЗНАЊЕ; SILAFEST 2013. Специјална награда зирија за интеркултурално повезивање народа; GRAND PRIX ITALIA FOR THE BEST TOURIST FILM –SPECIJAL THANKS – LECCE 2013;

ПОСТООД (2014):

17 Медјународни фестивал туристичког филма СОЛИН – СПЛИТ 2014. ПОСЕБНО ПРИЗНАЊЕ, 10 Медјународни фестивал документарног филма „ЗЛАТНА БУКЛИЈА“ – GRAND PRIX за сценарио 24 фестивал Етнологског филма КУЦЕВО 2015 – СРЕБРНИ ПАСТИР за резину; КРИСТИЈАН (2016).

ЧУЈТЕ СРБИ, 60'

Редитељ: Горан Вукчевић

Продуцент: Ђорђе Иванов

Продукција: АТОС МЕДИЈА Нови Сад

Кратак садржај: Документарно-играни филм „Чујте Срби!“ покушава да осветли личност др Родолфа Арчибалда Рајса, једног од највећих пријатеља којег је Србија током своје бурне историје имала.

Као истакнути четрдесетогодишњи криминолог, др Рајс је на позив српске владе пре више од 100 година дошао у Србију. Објавио је истину о злочинима аустроугарске војске која је до тада важила за цивилизовану армију. Као истражитељ али и ратни извештач светом је пронео глас о страдању и јунаштву, о огромним жртвама српске војске и народа. До своје смрти је остао веран Србији, мада дубоко разочаран у српске политичаре. Горка порука садржана у његовом постхумно објављеном делу опомињуће одјекује до наших дана.

О тим одјецима, али и мање познатим детаљима везаним за живот и рад др Рајса говоре историчари, социолози и криминолози. У играном делу глумац **Миљан Прљета**, као наратор гледаоце води кроз просторе које је током Великог рата прошао и сам др Рајс. Лик славног истражитеља тумачи новосадски глумац **Урош Здјелар**, док се у улози Николе Пашића

појављује **Предраг Смиљковић**. Филм је сниман на локацијама у Србији (Ниш, Београд, Фрушка Гора), Грчкој (Крф, Видо, Кајмакчалан, Солун) и Швајцарској (Лозана).

ГОРАН ВУКЧЕВИЋ - редитељ рођен 13.марта 1967. У Новом Саду где и данас живи и ради. Запослен

У РТВ ТВ Нови Сад (сада РТВ Војводине) од 1991. Завршио Средњу школу за дизајн “Богдан Шупут”, Нови Сад, одсек дизајн графике и Академију уметности у Новом Саду, одсек драмски смер режије у класи професора Влатка Гилића.

Асистирао редитељима: Дејан Мијач, Љубиша Ристић, Пуриша Ђорђевић.

Дипломатска представа “Карлос други, омађијани “ (по тексту Питера Барнса), изведена у оквиру репертоара СНП у Новом Саду у сезони 1989/90.

Од 1991. до 1997. У оквиру документарно-образовног програма ТВ Нови Сад режирао епизоде серије “Буквар православља”, прва званична сарадња СПЦ и националне телевизије.

1997. извештавао за РТС и ТВ НС са манифестације “Солун европска престоница културе”.

Од 2000. До 2003. Радио ауторски серијал “Боготрађитељи” за документарни програм ТВ НС.

Од 2004. До 2008. у оквиру културно-уметничког програма ТВ НС радио као новинар аутор на бројним манифестацијама и фестивалским хроникама (Стеријино позорје, ФЕЕСТ, Синема сити, Филмски фестивал у Солуну, Фестивал европског филма Палић...)

Радио бројне ТВ и новинске интервјуе са великанима светске и домаће кинематографије (Кен Лоуч, Тео Ангелопулос, Ирена Папас, Никита Михалков, Лордан Зафрановић, Горан Марковић, Горан Паскаљевић, Рајко Грлић, Пуриша Ђорђевић, Бата Живојиновић, Мира Бањац, Милена Дравић ...)

Аутор кратких играних филмова и документарних ТВ филмова: “Један други Риголето”, “Иначе нам је лепо”, “Чика Стевина мисија мира”, “Вести морају да иду”, “40 година Стеријиног позорја”, “Стефан Миленковић-виолинистка бајка”, “Свога позоришта господар”, “Холивуд у све моје љубави”, “Бог се јави”, “Мирисни царев цветак ” , “Христочежљиви пут”, “Управо сам стигао и већ одлазим”...

Током две деценије паћења интензивног међународног Филмског фестивала у Солуну присуствовао радионицама водећих синеасти (Oliver Stouw, Frensis Ford Kopola, Takeši Kitano, Verner Hercog ...).

Аутор путописа и специјалних емисија ствараних у сарадњи са светим манастиром Хиландаром на Светој Гори. “Хиландарске ране”, “Обнова Хиландара”, “Хиландар 5 година после”, “Причешиће на Атосу”, “Хиландар, молитва и градилиште”, “Светогорски записи”....

Редитељ видео клипова реализованих у оквиру националне кампање Обновимо Хиландар 2010./2011.

Аутор и водитељ документарног серијала "Биоскоп" у којем гостују најистакнутији ствараоци југословенске и српске кинематографије 2011./2012.

Аутор запаженог документарно-играног филма "Чујте Срби- Арчибалд Рајс у Србији 1914.-2014." У продукцији Атос медија Нови Сад.

Аутор мултимедијалног ЦД: "Алмашки храм у пуном сјају", 2000; "Водич кроз Свету Гору и Хиландар", 2001.

Аутор агенде у издању "Прометеј" са фотографијама светогорских манастира 2007./2008.

Аутор књиге "Света Гора оком и душом", фотографије и белешке о јединственој монашкој земљи (предговор Момо Капор).

Између 2000. И 2008. Излагао ауторске фотографије у оквиру самосталне поставке "Пут у монашку земљу" (Београд, Нови Сад, Зрењанин, Рашка, Ново Сарајево, Лазаревац...)

Аутор и водитељ радио емисије "У добром друштву" РТВ РНС 1. Програм. Документарно-играни филм „Чујте Срби!“

Награде

„Буквар православља”, годишња награда РТС 1994.

“Бог се јави”, диплома на фестивалу етнографског филма, Неготин 2002.

“Мирусни царев цветак”, сребрно пауново перо, Госпођинци 2004.

“Причешће на Атосу”, Златни витез за ТВ путописну репортажу Братине, Москва 2010.

“Светогорски записи-сенке минулих монаха”, Прес Витез, Београд/ Нови Сад 2011.

СВЕТИ МАРДАРИЈЕ, 64,5'

Аутори: Марко Сандаљ, Хаци Братислав Николић и Невенка Шамара-Сандаљ

Камера: Зоран Тодоровски, Дејан Ђурић и Давид Николић

Монтажа: Дејан Ђурић

Музика: Слободан Тркуља „Балканополис“

Продукција: Фондација „Пријатељ Божји“, Нови Сад

ПРОДОВИ СИНОВИ, 79,5

Аутори: Марко Сандаљ, Хаџи Братислав Николић и Невенка Шамара-Сандаљ

Камера и монтажа: Давид Николић, Небојша Ступар и Дејан Ђурић

Монтажа: Дејан Ђурић

Музика: Слободан Тркуља „Балканополис“

Продукција: Фондација „Пријатељ Божји“, Нови Сад

ПОРОДИЦА И НОВИ СВЕТСКИ ПОРЕДАК, 59,5

Аутори: Марко Сандаљ, Хаџи Братислав Николић и Невенка Шамара-Сандаљ

Камера и монтажа: Дејан Ђурић

Музика: Слободан Тркуља „Балканополис“

Продукција: Фондација „Пријатељ Божји“, Нови Сад

Фондација ПРИЈАТЕЉ БОЖИЈИ о себи: Већ више деценија наш народ је суочен са суровом економском кризом иза које се крију и све друге: социјална, политичка, морална, духовна... У стању духовног вакума, најугроженије је поколење које тек стасави – деца и омладина, неотпорни на медијску пропаганду хедонизма, неморала и бруталности. Истовремено, на духовном пољу легиони демонских војски зла наступају под окриљем разних либералних закона.

А када је зло озакоњено, добро мора да се брани!

Зато се на духовној сцени, између осталих, појавила и Фондација „Пријатељ Божији“ као реализација идеје једног човека – Марка Сандаља, њеног оснивача и директора. И сам пробуђен и Духом Светим оживљен, а вођен љубављу и речима Христовим: „Забадава сте добили, забадава и дајите“ (Мт.10:8), он све што има, како духовно, тако и материјално, ставља у функцију служења Богу и свом Роду.

Захваљујући томе, Фондација „Пријатељ Божији“ допрла је до душа премногих хиљада духовно гладних, жедних и промрзлих људи, који окусише топлину ватре запаљене искром љубави Христове. Његова жеља је да сав рад и презентација Фондације послужи на духовну изградњу и лично познање Бога као Спаситеља душа наших али такође и да се и други људи укључе и дају свој допринос сходно могућностима - финасијским, духовним, професионалним и другим.

Господ Исус Христос је рекао: „Благо сиромашнима духом, јер је њихово Царство Небеско“ (Мт. 5:3). Овај вебсајт намењен је управо сиромашнима духом, онима који су гладни и жедни правде Божије, али и духовне хране за јачање духовног човека. Заиста није потребно много да би један просјак показао другом где је нашао парче хлеба које ће да подели с њим! Бог не тражи филизофе ни теологе, већ срце гладно и жедно Његовог Светог Духа и људе који са речи прелазе на дела, јер, како апостол Јаков учи, „вера без дела је мртва“. Зато и ви поделите то парче хлеба – www.PrijateljBoziji.com са вашим пријатељима, па и непријатељима ако их имате, јер, Бог воли све људе и Његова жеља је да свака душа буде спасена. Основни циљ Фондације јесте ширење јеванђелаког духа, васпитање и образовање на темељима православне хришћанске културе изникле из литургијске праксе, узрасле на ризници практичног живота и светоотачког искуства у црквеној заједници. Оно, међутим, што је најизворније у Фондацији "Пријатељ Божији", а у исто време јединствено у мору православних веб-презентација јесте производња документарних филмова. Кроз њих се Продукција обраћа човеку на тематском простору који намеће свакодневица. Управо у њој, као на биоскопском платну, одвија се сва драма духовног посртања и малаксалости. Наш свакодневни живот сведочи о трагичном незнању, погрешним закључцима, заблудама и лошим навикама, које су постале наша друга природа. Због тога, видео-продукција „Пријатељ Божији“ има веома јасну линију разграничења: како народ поступа, чини, мисли и верује, а како би требало, како Бог заповеда.

За све ово Фондација "Пријатељ Божији" снабдевена је благословом Његове Светости Патријарха српског Г. Иринеја.

Оснивач Фондације Марко Сандаљ

Марко Сандаљ, син ковача, своје детињство до шеснаесте године провео је на падинама родног села Радосавска, надомак Бањалуке. Још увек дечак од 16 година у Канаду долази потпуно сам, без родитеља и пријатеља, са детињом жељом да постане “свој човек и милионер”. Радио је, грешио али своју жељу и остварио, у Киченеру у

Канади. Постигавши оно о чему многи још увек сањају, возио је Ферарије, Поршеје и Ламбургиније. Имао експорт компанију, салон аутомобила, ланац хотела (старачких домова) и других бизниса. Доласком на сами врх успеха у животу и бизнису увиђа да тамо, на жалост, осим празнине нема ништа друго. Његово разочарење претвара се у потрагу за Богом, смислом и значењем живота. Стицајем околности, 1992 године губи све материјално и пролазно да би пронашао оно вредније, духовно, вечно. У својој потрази за Богом и кроз лично преобраћење, доживљава интимно пријатељство и љубав са Богом. Увиђа да смисао живота није у богатству већ у познавању Бога.

"Богатом у новцу никад није довољно богатства, а духом сиромашном никад није довољно љубави и заједнице са Богом", говори данас Марко Сандаљ из личног искуства. Бога није спознао кроз религиозну традицију, обичаје, туђе искуство и знање. Бога је упознао лично кроз Његову Реч (Свето Писмо) и љубав коју свакодневно прима од Оца небеског. Измиривши се са Богом, постао је Пријатељ Божији. Данас живи са горућом жељом у срцу да и други људи упознају радост заједништва и пријатељства са Богом. Да доживе Божју љубав, милост и опроштење греха омогућено свима и бесплатно кроз Исуса Христа Сина Божијег, нашег Спаситеља.

ХАЦИ БРАТИСЛАВ НИКОЛИЋ - је рођен 1. октобра 1957. године у Крушевцу, где је завршио основну, основну музичку школу и гимназију. Дипломао је на Факултету Политичких Наука у Београду. У професионалном новинарству је од 1985. године, упоредо се исказујући штампаном речи, радијским и телевизијским изразом. Рад у Телевизији Крушевац, чији је први уредник био од оснивања 1991. године, обележен је огромним бројем ауторских документарних записа о манастирима и црквама под називом "Српске светиње", али и говорним телевизијским емисијама у којима су као гости наступале најпознатије личности из живота наше помесне Цркве.

Од 2009. године као сценариста сарађује у Продукцији "Пријатељ Божији" Фондације (Канада) чији је оснивач и директор господин Марко Сандаљ, и која се у јавном дискурсу појављује као водећа документарно-филмска продукција искључиво православно-хришћанског усмерења, при чему Продукција у свом стваралаштву примењује јеванђелски критеријум на којем се темељи аналитички приступ темама које се обрађују.

Као резултат заједничког рада Продукција је изнедрила више од 20 дугометражних документарних филмова међу којима су највећу пажњу привукли филмови: "Срби – народ који нестаје", "Клетва", "Бог има задњу реч". "Јастуче Светог Нектарија", "Псовка, губа душе", "Помилуј ме, Боже", "Из смрти у живот", "Иродови синови", "Свети Мардарије – владика без адресе", "Свештеник", "Игра с чиповима", "Породица и светски поредак", "Празно гнездо птице ластавице", "Земља живих у долини мртвих", "Где гавран цвркуће", као и документарно-образовних филмова: "Пост или дијета", "Слава или крканлук", "Свете мошти – иконе васкрсења", "Бердапски Острог", "Крајишки псалми".

Као сценариста, Хаџи Братислав Николић добитник је Одликовања "Видовдански крст" 2016. године, који додељује Друштво полицијских ратника Републике Србије за филм "Иродови синови" који говори о геноциду над српским народом у НДХ. Живи и ствара у Новом Саду.

НЕВЕНКА ШАМАРА САНДАЉ - рођена је 08.05.1960. године у Зеници где је завршила основну и средњу школу. Дипломирала је на Факултету Политичких наука у Сарајеву – одсек журналистике. Од 1985. до јуна 1993. године радила је као новинар-уредник на Радио Зеници када је због ратног вихора 90-тих емигрирала у Канаду (Кичинер, Онтарио) где на „Faith fm Radio“, уређује и води програм за странце у периоду од 2003. до 2007. године.

Последњих десет година ангажована је у Продукцији документарног филма “Пријатељ Божији” Фондације. Као члан тима и косценарист учествовала је у стварању свих документарних филмова ове Продукције.

Живи и ствара у Кичинеру (Онтарио, Канада)

Гостујући филмови ван конкуренције

ПРЕСВЕТА БОГОРОДИЦА – ЗАШТИТНИЦА МАКЕДОНИЈЕ, 44’

Аутор: Зорица Соломан Костовска, Скопље

СВЕТИ НИКОЛА МАВРОВСКИ, 61'

Аутор: Зорица Соломан Костовска, Скопје

ЗОРИЦА СОЛОМАН КОСТОВСКА – ТВ и филмски продуцент, дипл.теолог и дипл.дипломат.

Дипломира на Теолошком факултету "Св. Климент Охридски" у Скопљу, а претходно дипломира дипломатији на ФПН у Београду. Ради у дипломатији у Африци, Азији, Русије, посебно у области људских права. Председавач је у Индији, под покровитељством Рађива и Соње Ганди, у Замбији, Зимбабвеу, Танзанији, Сенегал, Мали, Гана и других. . Магистарски рад је насловљен "Култ и чуда Пресвете Богородице у Македонији". Члан је десет година у Међународној академији у Њујорку, која додељује награде Emmy Awards. Директор је била за међународну сарадњу МРТ-а, основала Сателитског канал МРТ; основач TELESEE NETWORK са националним ТВ станицама у југоисточној Европи под покровитељством Владе Краљевине Данске, организатор семинара за дигиталну технологију Балкана са BR-TV из Немачке; координатор у медитеранској сарадњи RAI TV, у Балканском конзорцијуму - Балкан и Еуронет итд. Има преко 30 година искуства у области штампе, радија, новинарства, ТВ и филмске продукције. Аутор, сценариста и режисер стотина ТВ емисија и документарних филмова у сопственој ТВ и филмској продукцији Top World из Скопља, основана 1994. године. Продуцирала је бројне ТВ репортаже из Македоније, Холивуда, Њујорка, Буенос Ајреса, Лондона, Кана, Париза, Берлина итд. и бројне интервјуе са истакнутим личностима, укључујући г. Бутрос Галиа, - генерални секретар УН-а, г. Вилиам Ханзер - директор УНИЦЕФ-а, г. Брус Гордон - председник ТВ „Парамоунт“, гђа. Пат Мичел - председник компаније ТВ Тарнер итд. Од 2014. године је продуцент, сценариста и режисер православне ТВ серије "По делима ћу те препознати". Основач међународног филмског фестивала у Македонији за духовне и хумане вредности „Богородичан Покров“ у 2016. години.

IN MEMORIAM

ЈОВАН К. РАДУНОВИЋ (1934 – 2019)

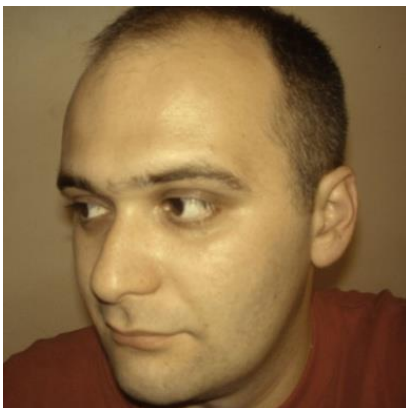

Рођен је у Сремској Митровици. Школовао се у Ваљеву, Сремској Митровици и Београду. Студирао је и дипломирао југословенску књижевност на Филолошком факултету у Београду и драматургију на Факултету драмских уметности, такође у Београду. Писао је поезију, прозу, публицистику, критике, позоришне и радио драме и филмска сценарија. Дела су му превођена на мађарски, македонски, словеначки, енглески, француски, италијански, руски и пољски језик.

Важнија филмска, телевизијска и књижевна дела: БЕЛИ КОЊ (филмски сценарио), ДЕЧАК И ГЕНЕРАЛ (средњеметражни играни филм, сценарио и режија), ЋУТАЊЕ ПРОФЕСОРА МАРТИЋА (тв драма, сценарио), УСПРАВНИ НАД ШИРИНОМ (тв филм, сценарио), КОРЕНИ (тв серијал, сценарио), ХЕГЕДУШИЋ - ГОВОР СЛИКА (тв филм, сценарио), ФРАУ ЛУЈЗА МИШИЋ (драма), WARSZAWA (поема), МОЛИТВА ЗА АГАТУ (сценарио, кантата, композитор Будимир Гајић), БДЕЊЕ ДУШЕ (историјски есеји), СИРМИУМ (поезија), УСПРАВНИ НАД ШИРИНОМ (поезија), ЗОРА У ПОЉУ, (поезија), ВЕЈЕ ЛИ ГОРКА РЕЧ (поетски театар), WARSZAWA (поема), САМ СА СПБОМ И У СЕБИ (есеји)...

Био је један од оснивача ФИЛМСКОГ БДЕЊА ДУШЕ у Сремским Карловцима, 2007.

БРАНКО РАДАКОВИЋ (1982 – 2018)

БРАНКО РАДАКОВИЋ је српски мултимедијални уметник. Бави се различитим врстама уметничког израза: сликарством, музиком, поезијом, филмом. Рођен је 26. јануара 1982. у Параћину, где је завршио гимназију 2001.

Са једанаест година почиње да се бави уметношћу, а склоност ка уметничком стваралаштву показивао је у још ранијем детињству.

Године 1996. основао је ауторски рок бенд Аргус у коме је пре свега, компоновао, писао текстове, свирао соло и ритам гитару. Свирао је и у рок групама: ЈСЗ, Мандраке, Rock express, Оловни балон... Године 2002. сели се за Кикинду.

Дипломирао је 2005. на Вишој школи ликовних и примењених уметности у Београду. Исте те године настанио се у Бачу, где и данас живи и предаје ликовну културу у основној школи.¹ Написао је збирку песама Траг који остаје.

Године 2006. почиње да се бави филмом са којима је учествовао на многобројним фестивалима у Србији и свету, а његов кинематографски рад изузетно су ценили и домаћи и светски филмски критичари.

Бранко Радаковић је био готово редован учесник на „Филмском Бдењу Душе“, почев од 2008. Учествовао је са 6 филмова.

Филмографија

Време (2007); Недоступна слобода (2007); Путоказ за живот који не постоји (2007); Време које пролази (2007); Сећање (2007); Таласи (2007); Пут у Европу (2007); Јесен (2007); Лице истине (2007); Слобода и перформанс (2008); Репортажа о два уметника (2009); Мост љубави (2009); Илузија (2009); Скривена пројекција (2009); Подељена Србија (2009); Ово није филм (2010); Најкраћи филм на свету (2010); За сада без доброг наслова, а и без политичара (2010); Глас Божији у народу (2010); Поздрав видео касетама! (2010); Пушење (2011); Природа (2011); Постојим (2011); Сан (2011); Било једном у Параћину (2011); Турист (2012); То морам (2012); Зима (2012); Погледи (2013); Култура цвета (2013); Чист српски филм у 2013. години (2013); Нада за вука (2013); Локација (2014); То морам (2014); Лимуново дрво (2015); „Маркетинг“ (2018).

ПРОГРАМ

Четвртак, 24. октобар, Богословија, 19.30 – ван конкуренције (86’)

In memoriam: Запис са промоције књиге БДЕЊЕ ДУШЕ, Јована К. Радуновића, одржане у Манастиру Кувеждину на Преображење, 2008.

ПИСМО ИЗ АМЕРИКЕ, Јован К. Радуновић, 35’

БОГОРОДИЦА ТРОЈЕРУЧИЦА – РИПАЊ, Милан Кићевац и Мирослав-Бата Петровић, Будимпешта/Београд, 45’

Петак, 25. Октобар

ОШ „23. октобар“, 11.00 и 16.00, (40’)

ПУТ ЈЕДНЕ НИТИ, Небојша Илић, Власотинце, 14,5’

ИСКРА У ТАМИ, Слађана Топаловић-Несторовић, Београд, 25,5’

18.00 (94,5')

ТАНАКИНИ МОСТОВИ, Сњежан Лаловић, Пале, 19'
ПРВИХ 100 ГОДИНА, Горан Мусић, Београд, 49,5'
СРБИ У МАЂАРСКОЈ – Последњи интервју академика ДИНКА ДАВИДОВА,
Милан Кићевац, Будимпешта, ван конкуренције – 26'

20.30 (112')

ИСКРА У ТАМИ, Слађана Топаловић-Несторовић, Београд, 25,5'
У ТВОЈИМ РУКАМА, Милана Мајар, Бањалука, 24,5'
ЖЕГА, Веско Бутрић, Београд, 13'
ЕКСПЕРИМЕНТ НА ЖИВО, Андрија Димитријевић/Милоје Нешић, Београд, 49'

Субота, 26. октобар

ОШ „23. октобар“, 11.00 (123')

In memoriam: Јован Радуновић/Бранко Радаковић
Евокације: Срђан Илић и Мирослав-Бата Петровић
ПИСМО ИЗ АМЕРИКЕ, Јован К. Радуновић, 35'
ТУРИСТА, Бранко Радаковић, 5,5'

Ван конкуренције:

БРАЈКОВАЦ – ЈЕДНА ОД ПРИЧА, Горан Мусић, Београд, 23'
СВЕТИ МАРДАРИЈЕ, Марко Сандаљ, Хаџи Братислав Николић и
Невенка Шамара-Сандаљ, Фондација „Пријатељ Божији“, Нови Сад, 59,5'

18.00 (115')

РЕКЕ БЕЗ ПОВРАТКА, Александра Божовић, Београд, 26'
ПРВИХ 25, Снежана Миљивојевић/Ђорђе Шибалин, Будимпешта, 45',
ПРЕСВЕТА БОГОРОДИЦА, ЗАШТИТНИЦА МАКЕДОНИЈЕ, Зорица Костовска, Скопље,
44', ван конкуренције

20.30 (119,5')

ЧУЈТЕ СРБИ!, Горан Вукчевић, Нови Сад, 60'
ПОРОДИЦА И НОВИ СВЕТСКИ ПОРЕДАК, Марко Сандаљ, Хаџи Братислав Николић и
Невенка Шамара-Сандаљ, Фондација „Пријатељ Божији“, Нови Сад, 59,5'

Недеља, 27. октобар

У простору Удружења „Карловачке цртачке школе“ - Соколски дом

11.00 – (140,5'), ван конкуренције

СВЕТИ НИКОЛА МАВРОВСКИ, Зорица Костовска, Скопље, 61'
ИРОДОВИ СИНОВИ, Марко Сандаљ, Хаџи Братислав Николић и Невенка
Шамара-Сандаљ, Фонд. „Пријатељ Божији“, Нови Сад, 79,5'

13.30 – Проглашење одлука жирија!

14.00 – Пиће и закуска за растанак!

УДРУЖЕЊЕ ГРАЂАНА – ФИЛМСКО БДЕЊЕ ДУШЕ, СРЕМСКИ КАРЛОВЦИ
УДРУЖЕЊЕ ФИЛМСКИХ И ТЕЛЕВИЗИЈСКИХ РАДНИКА ВОЈВОДИНЕ, НОВИ САД
ПРОДУЦЕНТСКО ПРЕДУЗЕЋЕ ФИКС ФОКУС, БЕОГРАД

ФИЛМСКО БДЕЊЕ ДУШЕ

ФИЛМСКО БДЕЊЕ ДУШЕ је манифестација, пре свега, документарних и краткометражних филмова који третирају најшире подручје историје, културе и духовности Србије. У те жанрове спадају филмови о историји и државности Србије, портрети знаменитих људи, филмови из области археологије, етнологије, историје уметности, савремене уметности, неговања традиције, екологије, спорта, о природним лепотама Србије и њених насеља... „Бдење душе“ је свака позитивна активност људи која доприноси бољем и срећнијем животу, афирмацији и ширењу истинских људских и националних вредности. „Бдење душе“ је темељ свега: мисао, порука, патриотски чин, ширење застора наше историје – више и енергичније – пред светом и пред онима који нас виде аргонаутима и чудацима. Али, наши преци претходили су Европи. У много чему, па и у вечној будности духа и душе“ (Јован К. Радуновић).

Одмах је јасно да овде нема места филмовима са негативном сликом Србије. Таква манифестација је нека врста противтеже фестивалима на којима, нажалост, као инспирација ауторима преовладавају теме са негативним сликама савремене Србије и њене блиске прошлости. Не мислимо да пред тим делом наше стварности треба склањати поглед. Напротив, уметност је дужна да се и тиме бави. Али је ружно, када се само у таквим сликама тражи уметничка инспирација, зато што су такве слике из Србије тренутно профитабилне, нарочито на иностраним филмским фестивалима. Као да се у тој шуми непријатних догађаја и негативних ликова не види, или не жели да види, да у Србији још увек има позитивних ликова, лепих предела, афирмативних догађања, великих тренутака у прошлости...

Преко наше манифестације и филмова које окупља, шира домаћа публика, а нарочито млади из наше Дијаспоре, треба да се суоче и освесте пред својим коренима, а страна публика, такође посредством Дијаспоре, упозна са нашим другим (позитивним) лицем. То јесте и треба да буде крајњи циљ ових напора. Другим речима, желимо да, посредством филма, обновимо и реафирмишемо неке наше традиционалне вредности.

Свака манифестација и сваки фестивал мотивишу ауторе, па ће их тако и ова наша мотивисати да стварају нова дела која одговарају профилу баш ове манифестације. То нам потврђује и досадашње, деветогодишње искуство. ФИЛМСКО БДЕЊЕ ДУШЕ свакако ће допринети да се превазиђе дефицитарност филмова о Србији, Србима и другим народима који живе у Србији, с позитивном, а истинитом сликом - никако с „лакировкама“.

Сремски Карловци нису случајно изабрани као место одржавања ове манифестације. Ова некадашња, а све више и садашња, престоница српске духовности, мала српска Атина, по својој историјској симболици, и по свом средњеевропском изгледу, једино је право место за

један овакав скуп. Али, већ прву манифестацију (2007) видели су и заинтересовани у Иригу, Сремској Митровици, Зрењанину, Вршцу, Новом Саду, Ковину, Врбасу, Новом Бечеју, Србобрану, Нишу, Бачу, Пожаревцу, Сомбору, Ужичкој Пожеги, Ваљеву, Београди и Шиду... У иностранству, у организацији наше Дијаспоре, филмови су виђени у Чикагу, Будимпешти, Аделаиди и Сиднеју; од другог Фестивала прикључили су се Темишвар, Њујорк, Вашингтон... Ове репризе су настављене и у следећим годинама и већ се може рећи да су традиција.

Уверени смо да ће се овај ланац ширити. А то је једна од наших главних посебности и мисија. Жеља иницијатора, Удружења филмских и тв радника Војводине и Продуцентског предузећа „Фикс Фокус“ из Београда, је да привилегију гледања ових филмова немају само мештани Сремских Карловаца и шире околине, већ да се наша манифестација што више прошири на целу територију земље и иностранства. Сваки град, варошица или село, које има елементарне услове за пројекцију - биоскопску салу, дом културе и заинтересовану публику - моћи ће да добије програм ових филмова.

На другом „Филмском Бдењу Душе“ изведена је једна новина, а то је систем „симултаног одржавања“ у више градова наше земље и у неколико у иностранству. Дакле, исти програм и исти филмови, истовремено су приказивани на више места. Тиме се ни на који начин није умањио значај Сремских Карловаца као матице и официјелног седишта манифестације. Сви учесници овог ланца могли су да формирају своје локалне жирије и да додељују своје награде, али су само оне награде које је доделио жири у Сремским Карловцима имале карактер званичних. Нажалост, овај успешни експеримент није могао да буде настављен и у наредним годинама, пре свега због недостатака финансијских средстава, односно одсуства финансијске помоћи од републичког Министарства културе.

Кроз овај начин одржавања манифестације и кроз њене репризе, које се организују између два октобра, филмовима се максимално продужава „живот“ и повећава гледаност. Дакле, и овде смо другачији од свих осталих филмских манифестација око којих се дижу буке неколико дана, а онда годину дана траје тајац. Наша манифестација се одржава на више континената и траје годину дана. По томе је јединствена у свету. И једино ће се тако реализовати наши напори ка ширењу праве слике о Србији, њеној култури и духовности.

Упркос даљем игнорисању од стране републичких органа задужених за праћење и помагање културе, манифестација стиче све више поштовалаца, па се чак обновило и интересовање неких градова за симултаним учешћем у организацији.

Такође, жеља нам је да се око ове манифестације временом окупе сви филмски ствараоци нашег порекла, а који живе и раде у иностранству.

Уверени смо да ће наша дијаспора све више узимати учешћа на Филмском Бдењу Душе. За овај оптимизам имамо покриће, јер знамо да и у иностранству аутори нашег порекла снимају филмове који концепцијски одговарају нашој манифестацији, а и сама манифестација стиче све већу и већу афирмацију и популарност међу нашим.

Исто тако, желимо да у ову манифестацију укључимо и друге народе који живе са нама. Већ су нам се у више наврата, као учесници, укључивали Мађари, Словаци, Буњевци, Хрвати, Словенци...

Све указује да се наша идеја развија у најпозитивнијем смеру. Желимо да ова манифестација постане права саборност искрених и патриотских филмских уметника.

Специфичност ове манифестације није у медијској буци, већ у тишини у којој се одржава. Мали скуп аутора и љубитеља филма, у малом граду, са малим бројем филмова, али велики по пространству, броју реприза и перманентном трјању. Једном речју, по свом тихом мисионарству. А то све се постиже личним контактима и перманентним ширењем круга уметничко-духовних сарадника.

Уочљиво је да не употребљавамо израз „Фестивал“, већ „Манифестација“ или само „Филмско Бдење Душе“.

После првог трогодишњег окупљања у Сремским Карловцима, дугих разговора и отворених промишљања суштине наше манифестације, многи филмски аутори и пријатељи овога што радимо, спонтано су дошли до заједничког мишљења да реч „фестивал“ не изражава суштину наше манифестације. „Фестивал“, пре свега, дефинише сакупљање људи око неког садржаја ради такмичења, промовисања, прослављања или весеља - неку врсту естрадне манифестације.

Насупрот томе, суштина наших намера је у искреном духовном повезивању путем филмске уметности. Наша манифестација блискија је црквеном богослужењу него друштвеном фештарењу. Ми не расписујемо конкурсе па, опет, сваке године са лакоћом окупимо двадесетак нових филмова које нам аутори сами понуде. Ми дубоко верујемо да ће се увек око наших пројекција окупити сви они који имају истинску потребу за овим филмовима и то без нарочите рекламе, која такође није примерена реч за позивање на духовна окупљања.

Погрешно је веровати да на овој манифестацији има места само за филмове „класичног“ профила. Напротив, отворени смо и за модерне приступе, и за авангарду, уколико модернизам и авангарда у себи не садрже негативне или деструктивне идеје у односу на традиционалне вредности – етичке, културне, духовне, естетичке... То није контрадикторност, јер деструкција и мржња никада не могу бити духовни и уметнички садржаји. А нас, у овом случају, пре свега интересује одуховљена уметност. Авангарда која мрзи и негира класику, нема перспективу, али има она која жели да је надгради и створи нове вредности на темељима постојећих.

СИМБОЛИ „ФИЛМСКОГ БДЕЊА ДУШЕ“ КАО НАГРАДЕ

Сваки фестивал и свака филмска манифестација, па тако и ова треба да има своје симболе. Када је наша манифестација у питању најприродније је да њени симболи буду уметничка дела и да буду додељивани као награде.

Још природније је да на манифестацији која је посвећена историји, култури и духовности, ти симболи у себи садрже све ове области нашег бића – националног, историјског, културног, уметничког, духовног...

Зато смо се определили да ти симболи буду наши велики уметници Јаков Орфелин и Теодор Крачун.

Они су, не само везани за Сремске Керловце и Фрушку Гору, већ истински у себи садрже и симболизују све области којима је посвећена наша манифестација.

Статуа „Бдење Јакова Орфелина“ биће додељивана ауторима, а статуа „Бдење Теодора Крачуна“ личностима и институцијама које су дале значајан допринос постојању наше манифестације.

Обе статуете урадио је у дрвету наш истакнути скулптор Јово Петијевић, а добитницима ће бити додељивани одливци у бронзи.

За оне који не познају добро нашу историју и историју уметности, ево кратких података о Орфелину и Крачуну.

Јаков Орфелин (рођен средином 18. века). Био је српски барокни сликар и графичар.

Школовао га је његов стриц Захарије Орфелин. Године 1766. уписао се на бечку бакрорезачку академију. Сликао је иконостасе за многе цркве и манастире:

- 1774. црква манастира Гргетег
- 1780-81. Саборна црква у Сремским Карловцима (заједно са Теодором Крачуном)
- 1790. иконостас у Стапару
- 1792. иконостас у Парабућу (данашњем Раткову)
- 1793. иконостас у Великим Радинцима
- 1794. иконостас у Краљевцима
- 1797. иконостас у Јарку (са Стефаном Гавриловићем)
- 1802. иконостас у манастиру Бездинкод Арада

/У току радикалне измене изгледа комплекса манастира Гргетега (1899-1901), порушен је Орфелинов иконостас, а израда новог поверена је Урошу Предићу. Сликарски радови Јакова Орфелина потпуно су уништени осим две престоне иконе: св. Николе и св. Јована. Остали његови иконостаси углавном су сачувани/.

Израдио је цртеже за бакрорезе Рајићеве историје. Његови цртежи се одликују финим колоритом са богатим преливима. У детаљима показује потпуно барокна схватања, док у представама светитеља задржава традиционалан достојанствен став и израз.

Теодор Димитријевић Крачун (рођен 1740-их, у Сремској Каменица или Сремским Карловцима 1781, у Сремским Карловцима).

Био је најзначајнији српски барокни сликар 18. века. Стварао је у Војводини. У свом делу је комбиновао византијску духовност са уметничким духом барока и рококоа. Сликао је следеће иконостасе:

- Беоцин(1766)
 - Хоново(1770)
 - Сомбор(1772)
 - Лаћараки Нештин(1773)
 - Сремска Митровица(1775)
 - Сусек(1779)
 - Саборна црква у Сремским Карловцима (1780-1781), заједно са Јаковом Орфелином
- Такође је сликао портрете: митрополита Павла Ненадовића, Јована Ђорђевића, Викентија Јовановића-Видака.

00000000000000

„ФИЛМСКО БДЕЊЕ ДУШЕ“ – Р Е П Р И З Е И ДРУГЕ ПРАТЕЋЕ МАНИФЕСТАЦИЈЕ

2007.

- 21. октобар** – ИРИГ, Дом културе – Награђени филмови;
21. октобар – СРЕМСКА МИТРОВИЦА, мала сала Позоришта – Награђени филмови –
(У оба града приказани филмови: „Чувари тишине“, „Ласта“ и „Између два света“);
02. новембар – ЗРЕЊАНИН, Културни центар – I програм;
03. новембар – ЗРЕЊАНИН, - I програм, реприза;
09. новембар – ЗРЕЊАНИН, - II програм;
10. новембар – ЗРЕЊАНИН, - II програм, реприза;
16. новембар – ЗРЕЊАНИН, Културни центар - III програм;
17. новембар – ЗРЕЊАНИН, - III програм, реприза;
21. новембар – ВРШАЦ, Дом омладине, I програм;
22. новембар – ВРШАЦ, II програм;
23. новембар – ВРШАЦ, III програм;
29. новембар – КОВИН, Центар за културу, I програм;
30. новембар – КОВИН, Центар за културу, III програм;
30. новембар – ВРБАС, Културни центар, Избор филмова: „Виминациум“,
„Ласта“, „Студентички триптих“;
11. децембар – ПОЖЕГА, Пољопривредна школа, Избор филмова: „Дах“,
„Чувари тишине“, „Ласта“, „Између два света“;
27. децембар – НОВИ БЕЧЕЈ, Дом културе, Награђени филмови: „Чувари
тишине“, „Ласта“, „Између два света“, „Неимари“;

2008.

- 06. фебруар** – СРБОБРАН – Дом културе, I програм;
13. фебруар – СРБОБРАН - II програм;
20. фебруар – СРБОБРАН – III програм;
27. фебруар – СРБОБРАН – Дом културе, IV програм;
03. март – НИШ – Културни центар, Избор ненаграђених филмова и
промоција књиге „Бдење душе“ Јована Радуновића;
04. март – НИШ – Културни центар – Награђени филмови:
„Чувари тишине“, „Ласта“, „Између два света“, „Неимари“;
21. март – СРБОБРАН – Дом културе, реприза програма награђених филмова;
28. март – ВАЉЕВО – Дом омладине, реприза програма награђених филмова;
31. јули – КОВИН – Центар за културу – „Ковинско културно лето“
(„Чувари тишине“, „Дах“, „Грађања“, „Између два света“);
7. август – КОВИН – Центар за културу - „Ковинско културно лето“
– („Ко се задњи смеје“, „Ласта“, „Неимари“);
28. август – ШИД Галерија „Сава Шумановић“ (Дан Галерије) –
Програм награђених филмова;
23. септ. – БЕОГРАД – Дом руске културе – Промоција књиге
„Бдење Душе“ Јована Радуновића, са пројекцијом филма
„Писмо из Америке“;
29. септ. – БЕОГРАД – Дом руске културе („Чувари тишине, „Ласта“, „У почетку беше реч“);

У Дијаспори

Крај матра/Почетак априла – (4 недеље у више термина и више сала)

ЧИКАГО, у организацији Српске телевизије из Чикага;

16. април - БУДИМПЕШТА – Центар документарног филма;

Организација: Културни, документациони и информативни

центар Срба из Мађарске и Завода за култ. Војводине

(Филмови: „Корени“, „Чувари тишине“, „Ласта“ и „Између два света“);

05. јули - АДЕЛАИДА (Аустралија) - Филмови: „Корени“, „Чувари тишине“, „Ласта“ и „Између два света“;

29. август - СИДНЕЈ (Аустралија) - Филмови: „Корени“, „Чувари тишине“, „Ласта“ и „Између два света“;

15. октобар – ТЕМИШВАР, у оквору манифестације “Дани српске културе у Темишвару” (Филмови: “Корени”, “Чувари тишине” и “Ласта”).

17. октобар – ВРБАС - Сала биоскопа „Југославија“ - Приказан је следећи избор филмова са „Главног програма“:

„Ласта“, Милана Белегишанина (почасно),

„Стопа Краљевића Марка“, Татјане Феро,

„Церска битка“, Милуна Вучинића

„Тесла“, Снежане Миливојевић и Ђорђа Шибалина

„Љубав“, Владимира Борисављевића

„Стрпљење“, Душана Торбице и

„Мој друг Србија“, Соње Благојевић

2009.

24. јануар – СОМБОР – Приказани филмови:

„Чувари тишине“, Драгана Елчића,

„Ласта“ Милана Белегишанина,

„Стрпљење“, Душана Торбице и

„Љубав“, Владимир Борисављевића

26. јануар – ПОЖЕГА – Приказани филмови:

„Стрпљење“, Душана Торбице,

„Љубав“, Владимир Борисављевића и

„Мој друг Србија“, Соње Благојевић

27. јануара – НОВИ БЕЧЕЈ – Промоција књиге „Бдење душе“ Ј. Радуновића са пројекцијом изабраних филмова;

07. фебруар – БЕОЧИН - Приказани филмови:

„Чувари тишине“, Драгана Елчића,

„Ласта“ Милана Белегишанина,

„Стрпљење“, Душана Торбице и

„Љубав“, Владимир Борисављевића

У Дијаспори:

07. фебруар - Вашингтон (2. званични програм Фестивала)

„Округли столови“:

– Тема: „Филм у души – душа у филму“

02. октобар – СРЕМСКИ КАРЛОВЦИ (Учесници: Миодраг Новаковић, проф. Ј. Радуновић, проф. Божидар Зечевић, Срђан Вучинић, проф. Снежана Миленковић, Ђакон Оливер Суботић);

27. новембар - ВАЉЕВО (Миодраг Новаковић, проф. др Божидар Раденковић, Стеван Јовановић, монах проф. др. Давид Перовић);

Изложбе:

„Бисера фрушкогорског Атоса – пре 20 година и данас“ (Ауторска изложба фотографија Слободана Милетића, филмског сниматеља и фотографа из Новог сада). Изложба одржана у: Сремским Карловцима (2. 11. октобар 2008), Черевиху (23. јануара – 10. фебруара 2009.), Беочину (13. до 28. фебруара), Сомбору (2. до 18. марта), Зрењанин (21. марта до 31. марта);

2010.

16. и 23. јануар и 06. фебруар - БЕОЧИН: Дом културе - Избор филмова;

23. и 24. јануар – ЧЕРЕВИЋ: Завичајни музеј и Дом културе - Избор филмова;

05. марта - ВРБАС: Дом културе - Избор филмова;

19. марта - ФУТОГ: КИЦ - Избор филмова;

07. април - ГОРЊИ МИЛАНОВАЦ: Галерија Дома културе - Пратећи програм 2. Фестивала БДЕЊЕ ДУШЕ„: Изложба фотографија „Бисери фрушкогорског Атоса“ са пројекцијом филма „Клетва“; и Велика сала Дома културе: пројекција 1. Програма ; приказани филмови: „Чувари тишине“, „Стопа Краљевића Марка“ , „Мој друг Србија“;

14. април - ГОРЊИ МИЛАНОВАЦ: Велика сала Дома културе - пројекција 2. програма: „Ласта“; „Стрпљење“, „Стеван Сремац“ и „На почетку беше реч“;

27. април – ГОРИ МИЛАНОВАЦ: Велика сала Дома културе:

Пројекција 3. програма: „Церска битка“, Лепа Тиса и остало!“, „Крст под Шаром“, „Прошетај до Косова и Метохије“;

05. мај - ГОРЊИ МИЛАНОВАЦ: Велика сала Дома културе: Пројекција 4. програма: „Капија“, „Између два света“, „Ко се задњи смеје“ и „Неимари“;

19. мај - СРЕМСКА МИТРОВИЦА: Мала сцена позоришта „Добрица Милутиновић“ – Пројекција изабраних филмова са 3. Карловачке манифестације: „Филмско Бдење Душе“: „Капија“ , „Крст под Шаром“ и „Прошетајмо до Косова и Метохије“;

08. октобар - СРЕМСКИ КАРЛОВЦИ: Патријаршијски двор:

Пратећи програм 4. карловачке манифестације „Филмско Бдење Душе“: ОТВАРАЊЕ ИЗЛОЖБЕ (ДИЈА-ПРОЈЕКЦИЈЕ) „ПРАВОСЛАВЉЕ НА ИНТЕРНЕТУ“;

18. октобар - СРЕМСКИ КАРЛОВЦИ: Свечана сала Карловачке Богословије

Пратећи програм 4. карловачке манифестације „Филмско Бдење Душе“;

Посебан програм за ученике Богословије: „Чувари Космета“ 2, документарни филмови: „Дечани“, „Грачаница“, „Бањска“, „Сопотани“

22. – 24. Октобар - БАЧ, Дом културе ГОРЊИ МИЛАНОВАЦ, Културни центар Симултано одвијање 4. Карловачке манифестације „Филмско Бдење Душе“;

2010. – У Дијаспори

21. јануар - ХРЦЕГ НОВИ: Дом културе: Избор филмова
20. март - ВАШИНГТОН Д.Ц.: Градска кућа: „Капија“; „Крст под Шаром“ и „Прошетајмо до Косова и Метохије“;
15. маја - ЧИКАГО: Културни центар „Свети Сава“ - пројекција одабраних филмова са 3. Карловачке манифестације „Филмско Бдење Душе“: „Капија“; „Крст под Шаром“ и „Прошетајмо до Косова и Метохије“; + „Стеван Сремац“ и „Храм“;
14. октобар – ТЕМИШВАР: Велика сала Западног универзитета (у организацији Културног удружења „Бели багрем”,-Темишвар): пројекција филмова „Чувари тишине”, „Капија” и „Ласта” + Пратећи програм „Бдења душе”:
Изложба фотографија „Бисери фрушкогорског Атоса”;
15. октобар - ТЕМИШВАР: Сала темишварске Гмназије „Доситеј Обрадовић“
Посебан програм за ученике Гимназије: „Стеван Сремац“, документарни филм +
Изложба фотографија „Бисери фрушкогорског Атоса”;

2011.

23. марта – ФУТОГ , КИЦ „Младост”
Избор програма са 4. Карловачке манифестације „Филмско Ддење Душе“ : „Ћирилица“ , „Београдски паримејник“ , „Добровољно умро“ и „Пкола живота“ + видео-изложба „Православље на интернету“ (55 фотографија аутора из 9 земаља са три континента);
13. мај - БЕОЧИН, КЦ Општине Беочин: Избор програма са 4. Карловачке филмске манифестације „Филмско Бдење Душе”;
СРЕМСКИ КАРЛОВЦИ - 5. Карловачка манифестација ФИЛМСКО БДЕЊЕ ДУШЕ –
Програми одржани у свечаним салама Карловачке Богословије и Гимназије - Аутори: Ивана Ковачевић (сценарио) и Драган Марковић (режија) Посебни програми 5. „ФБД”;
15. октобра - Карловачка Гимназија: пројекција у оквиру ДАНА СРПСКЕ ДИЈАСПОРЕ У СРБИЈИ 2011.
15. октобра - Клуб културе – књижара и галерија - „Каром” д.о.о. – Пројекција у оквиру „ПОЧАСНОГ ПРОГРАМА”;
17 – 19. октобра - у Карловачкој Богословији: пројекције филмова „ПРАТЕЋЕГ ПРОГРАМА”;
20 – 25. октобра - у Карловачкој Гимназији: пројекције филмова „ПРАТЕЋЕГ ПРОГРАМА”;

2011 - у Дијаспори

10. новембар - ТЕМИШВАР, Румунија – у сарадњи са Културним удружењем „Бели багрем” и Удружењем студената православних хришћана Румуна, темишварска филијала (URPHS / ASCOR): одабрани програм са 3. и 4. Карловачке манифестације „Филмско Бдење Душе”;

2012 – у Дијаспори

12 и 13. септембра - ТРНАВА, Словачка – у оквиру манифестације “Дани српске културе”.
Програм:
1. ЛАСТА, 17’
2. ЧУВАРИ ТИШИНЕ, 19’

3. ЉУБАВ, 15'
4. ПРОШЕТАЈМО ДО КОСОВА И МЕТОХИЈЕ, 53'
5. ПЕСМОМ И МУЗИКОМ ПИСАНО, 53'
21. септембра – КОНСТАНЦА, Румунија
- Програм:
1. ЛАСТА, 17'
2. ЧУВАРИ ТИШИНЕ, 19'
3. ДАХ, 12'
4. КО СЕ ЗАДЊИ СМЕЈЕ, НАЈСЛАЂЕ СЕ СМЕЈЕ, 7'
5. ШКОЛА ЖИВОТА, 19'

У 2013. години

26. април - СРЕМСКИ КАРЛОВЦИ – ОКУД “Бранково коло”: Избор филмова;
26. април - БЕОГРАД – КУЛТУРНИ ЦЕНТАР СПЦ (у Патријаршији) Књижевно вече Јована
 К. Радуновића са пројекцијом изабраних филмова приказаних на до сада одржаним
 манифестацијама “Филмско Вдење Душе”;
07. јуни - СРЕМСКИ КАРЛОВЦИ – ОКУД “Бранково коло”: Избор филмова
 2013. – у иностранству до краја октобра (дијаспори)
16. јуни - КОШИЦЕ (Словачка, Музеј технике) – Избор филмова;
27. септембар - ТРНАВА (Словачка, Max Gallery) – Избор филмова;
9. октобар - ПРИЕВИДЗА (Словачка, Регионални културни центар).

2014.

19. септембар 2014. Трнава, Словачка,
 Избор филмова приказаних на „Филмском бдењу душе,, - Ср. Карловци,
 титловани на словачки језик:
 „Српска хероина” , „Триптих о Милосрдном анђелу над Новим Садом” ,
 „Дневник ратног хирурга”

16. – 19. октобар, Сремски Карловци: 8. Краљовачка манифестација „ФИЛМСКО БДЕЊЕ ДУШЕ”

Пројекције одржане у просторима Карловачке Богословије и Гимназије, ОШ
 „23. октобар” и Клубу културе – књижара и галерија – ресторан „Каром“ д.о.о,
 Срем. Карловци.

Организатори манифестације припремили су програме документарних филмова наших
 аутора из Сремских Карловаца, Марадика, Футога, Београда, Пирота, Пожаревца, Прокупља,
 БиХ – Републике српске, Црне Горе и Словеније (+ из Руске федерације к.г.).

23. октобар 2014, Сремски Карловци; Свечаност „Дан школе”

11.00 - Основна школа „23. октобар”

СРПСКИ ЕПОС – КОСОВСКИ БОЈ, анимирани филмови ученика Карловачке гимназије 6';
 Ментор: Марија Чајка, Санкт Петербург
 СРПСКА ХЕРОИНА, Аутор: Бранко Станковић, Београд, 15'

2015.

Реализација филма (НЕ)ЗАБОРАВЉЕНИ, 51',

сценарио и режија: Срђан Илић, косценариста и организација: Стане Рибич, камера и монтажа: Мирослав-Бата Петровић;

11. септембар – Братислава,
премијера филма (НЕ)ЗАБОРАВЉЕНИ;

14. септембар – Велики Међер (Словачка)
реприза премијере филма (НЕ)ЗАБОРАВЉЕНИ;

2016.

5. септембар – Констанца, (НЕ)ЗАБОРАВЉЕНИ;
1.децембар: Трнава (Словачка) избор филмова са
Манифестације „Филмско бдење душе“
у оквиру 4.Фестивала Српског филма у Словачкој

2017.

4.мај: Градска библиотека Нови Сад
„Ауторско вече“ допринос иницијативи за обнову Српског војног гробља у Великом Међеру:
пројекција филма „(НЕ)ЗАБОРАВЉЕНИ“ и представљање књига „Нађмеђерска долина
смрти Ристе Ковијанића“ и „Царски и краљевски заробљенички логор у Нађ Међеру“;
учествовали: др Небојша Кузмановић, Зоран Колунџија, Драган Којић, Тибор Вајда и Срђан
Илић;

18. и 19.мај: учествовање на 24.Филмском фестивалу „Светло светлости“
у Курта Д'Арђеш" – Румунија, са избором филмова приказаних на „Филмском бдењу душе":
„Чувари тишине" и „Пут љубави";

9.септембар: представници Манифестације „Филмског бдења душе" као гости присуствовали
свечаном концерту у организаји Културног удружења „Бели багрем" и Лиге румунско-
српског пријатељства из Темишвара као наставку програмске сарадње;

18. – 20. септембар: представници „Филмског бдења душе"
по позиву учествовали у раду 10.Филмског фестивала „Со земље" – Самара, Руска
Федерација као наставку програмске сарадње;

СТАТИСТИЧКИ ПОДАЦИ

Број одржаних пројекција и градова домаћина:
(од 19. октобра 2007. до краја септембра 2017. = 118 месеци)

129 пројекција у 27 различитих градова у Србији и

34 пројекција у 17 градова у иностранству (Дијаспори)

Укупно: 163 дана / програма / пројекција,

на 3 континента: Евопа, Северна Америка и Аустралија

КО СТАНЦА

Organizatori:

FCS CONCORD

LIGA DE PRIETENIE ROMÂNIA-SERBIA

ARHIEPISCOPATUL TOMISULUI

CARMEN ALDEA-VLAD poezie, membre a Uniunii Compozitorilor și Muzicologilor din România

UNIVERSITATEA OVIDIUS Constanța

TREZVIA SUFLETULUI

Bdenje duše

Constanța - editia I

Manifestare duhovnicească de film și cultură

AULA MAGNA UNIVERSITATEA OVIDIUS (bd. Mamaia)
Vineri 21 septembrie 2012 ora 16-30

I- Deschiderea festivă a manifestării

- 1- Cuvânt de deschidere Prof. Univ.-dr. Costea Dumitru, președinte al FCS CONCORD, Constanța
- 2- Cuvânt de deschidere Prof. Univ. Alina Luchin, președinte al asociației culturale "Bail Bagan" - Salamaul Alb, Timisoara
- 3- Cuvânt de deschidere dr. Srdjan Blai, președinte al Asociației Realizatorilor de Film și Televiziune din Vojvodina - Serbia, director artistic al manifestării
- 4- Cuvânt de deschidere dr. Tibor Völgy, regizor, director al Institutului de Cultură al Vojvodinei, Novi Sad

II- Muzică de cameră

Corul Arhiepiscopiei Tomisului, Constanța
Corul Colegiului Național Mircea cel Bătrân, Constanța

III- Manifestarea filmografică "Trezvia Sufletului"

- 1- Binecuvântarea IPS Teodoseie, arhiepiscopul Tomisului
- 2- Proiecție filmular: "Rasoulana", autor: Dejan Petrović; "Rahdarea", autor: Dusan Torbica; "Construire", autor: Svetlana Paraschi; "Sărgurile Liniei", autor: Dragan Ilić; "Cine vede la urmă", autor: Alina Luchin; "Scările vietii", autor: Igor Pijević; "Trei cea frumoasă și restul", autor: Zoltan Blichet; "Randunica", autor: Jelica Marcovici

INTRARE LIBERĂ

Cu sprijinul: Inspectoratul Școlar Județean Constanța; Asociația Națională "Căminul Eroilor"; Filiala Constanța Radio Duna - Janina Dujković
Parteneri Media: TV Neptun

000000000000

КРАТКИ ИСТОРИЈАТ СРЕМСКИХ КАРЛОВАЦА

Сремски Карловци налазе се на обронцима Фрушке Горе, на 57-ом километру од Београда, а на 11-ом од Новог Сада. У овој вароши, током векова више пута паљеној и пустошеној, сачувало

се, захваљујући богатству историјских догађаја уз мноштво културно-историјских споменика. Хронолошки се развој Сремских Карловаца може пратити још од најстаријих дана. Калакача, Лака Стаза, Селиште познати су локалитети неолитске културе. Кроз Карловце су пролазили Грци и Келти и ту се задржавали краће или дуже време. Римљани су, осим стратешке важности (саобраћајнице и систем утврђења подигнутих обалом Дунава - тзв. „лимес“), увидели да је овај део фрушкогорског Срема погодан за гајење винове лозе. Један од римских императора с краја трећег века нове ере – Марко Аурелије Проб, пресадио је ову племениту културу у околини Дивоша. Тако уз лимес, који је овуда пролазио и штитио Империју од варварских најезда, римски период у историји Сремских Карловаца је уједно и период зачетка виноградарства у овим крајевима. У време великих сеоба, од V до VIII века на овим просторима су, краће или дуже времена, боравили Источни Готи и Гепиди. Пропашћу ових последњих, нестаје сваки траг о насељима у карловачком атару у наредних седам и по векова. У писаним документима место се први пут помиње као тврђава Каром 1308. године. Незнатни остаци овог утврђења могу се и данас видети на узвишењима изнад зграде Магистрата. Место је припадало разним племићким породицама. До 1521. године Каромом је господарила угарска племићка породица Батори. Те године је турски војсковођа Бали-бег освојио Каром, срушивши тврђаву која више није обнављана. Наредних 170 година Сремски Карловци ће бити део турске империје. О Сремским Карловцима је остало доста података из тог периода, забележених у путописима аустријских посланика. У једном од ових путописа, чији је аутор био Антун Вранчић 1533. године, први пут је забележено словенско име Карловци. На крају Великог бечког рата (1683-1699), посредовањем Енглеске и Холандије, између Аустрије, Пољске и Венеције са једне, и Турске, са друге стране, склопљен је 26. јануара 1699. у свету познати Карловачки мир. Преговори су трајали 72 дана, а на узвишењу, на којем су дипломате преговарале, фрањевци су касније подигли Капелу мира. Карловачким миром Турци су потиснути са ових подручја и тек повремено прелазиће Дунав у пљачкашким налетима на територије које су изгубили. Од тада, историја Сремских Карловаца више ће се везивати за историју Хабзбуршке монархије. Најзначајније поглавље у историји Сремских Карловаца и историје Срба у Војводини је XVIII век. Сремски Карловци су постали центар јавног, политичког, просветног и уметничког живота Срба настањених северно од Саве и Дунава. На основу Привилегија аустријског цара Леополда I из 1690. године, Србима је загарантована слобода вере, право избора архиепископа и црквене власти. На првом народно-црквеном сабору у Крушедолу 1708. године основана је Митрополија са седиштем у истоименом манастиру. Митрополија је пренета у Сремске Карловце тек одлуком Трећег народно-црквеног сабора одржаног 1713. године у време митрополита Вићентија Поповића. У условима материјалног, политичког и културног успона у Сремским Карловцима су, двадесетих година XVIII века отворене прве више васпитно-образовне установе код Срба. О раду ових школа бринули су се сами митрополити, доводећи учене људе из Русије за учитеље и издржавајући школу и њене ученике. Централистичке тежње и кочење развијања националне свести међу Србима биле су основ политике бечког двора, пре свега, царице Марије Терезије. У оваквим околностима важну улогу је одиграо митрополит Стефан Стратимировић, који је својим

угледом и везама, али и активном политиком, заслужан за издавање царске повеље 1791. године. Тим чином обнародовано је оснивање прве гимназије у српском народу. Карловачка гимназија отворена је 1. новембра 1792. године. Три године након оснивања гимназије, основана је и богословија, друга у православном свету, одмах после Кијевске духовне академије. У време бурних револуционарних година 1848. и 1849, у Сремским Карловцима су се одиграли судбоносни догађаји за политички живот војвођанских Срба. Митрополит Јосиф Рајачић сазвао је сабор, у историји познат као Мајска скупштина, на којем је проглашено Српско Војводство, у чијем саставу су се нашле области Бачке, Барање, Срема и Баната. За војводу је изабран аустријски пуковник Србин Стеван Шупљикац, а дотадашња Митрополија проглашена је Патријаршијом. Титулу патријарха понео је сам Јосиф Рајачић. Изабран је Главни народни одбор, а формиран су и политички, економски, финансијски и други одбори. Године 1860. Српско Војводство прикључено је Угарској. У Карловцима се 1904. оснива и прво српско Соколарско друштво. Након завршетка I светског рата Сремски Карловци улазе у састав Државе Срба, Хрвата и Словенаца 1. децембра 1918. године. За време II светског рата место је било у саставу Независне Државе Хрватске. Сремски Карловци су ослобођени 23. октобра 1944. године. Данас у Сремским Карловцима живи око 9000 становника, тако да, иако мала бројем становника, ова варош има велики значај у српској историји, култури и духовности.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Књижница

Магистрат

Чесма “Четири лава”

Патријаршијски двор

Стефанеум

Богословија

Fotografije

Gradska kuća

Gradska kuća
(Magistrat)

Karlovački mir 1699.g
(Gravira)

Kuća Branka Radičevića

Pogled na centralni trg
sa Bogosloviје

Kuća mira

Fasade
Sremskih Karlovaca

Detalј

Skulptura

Spomenik
Branku Radičeviću

Unutrašnjost
Bogoslovije

Skulptura na ulazu
u Bogosloviju

Stara fasada

Stražilovo

Unutrašnjost crkve

Crkva

Crkva

Patrijaršija

Patrijaršija

Pogled na Sr. Karlovce

Apoteka

Boem

Patrijaršija

Česma "Četiri lava"

Crkva

Fasada

Fontana "Četiri lava"

Ikonostas

Knjižara

Zgrada Opštinske
uprave (Magistrat)

Muzej

Karlovci noću

Patrijaršija

Patrijaršija

Patrijaršija iznutra

Stara kuća

Stefaneum

Stražilovo - spomenik

Trg noću

Zvonik

Stara gravira

Stara gravira

Stara karta grada

Stara mapa regiona

Stara razlednica

Stari mitropolijski dvor

Stari način
pravljenja vina

Turistička agencija

000000000000

Организација “Филмског Бдења Душе”:

Удружење грађана ФИЛМСКО БДЕЊЕ ДУШЕ – Сремски карловци
у сарадњи са оснивачима

Удружењем филмских и тв радника Војводине, Нови Сад, и
Продуцентским предузећем Фикс Фокус Београд

Сарадња и подршка:
СО Сремски Карловци,
Епархија Сремска,

Карловачка Богословија „Св Арсеније Сремац“
Основна школа „23. октобар“ Сремски Карловци
Завичајна збирка Сремских Карловаца
Туристичка организација – Сремски Карловци
Омладински клуб Сремских Карловаца
Хотел „Белило“, Сремски Карловци
СТВ - Чикаго

Манифестацију је финансијски помогла:
Општина Сремски Карловци

Колегијум ФИЛМСКОГ БДЕЊА ДУШЕ

БОЖИДАР ЗЕЧЕВИЋ, филмски историчар, теоретичар, критичар и аутор, представник
Удружења филмских уметника Стбије
СРЂАН ИЛИЋ, филмски аутор, председник Удружења филмских и тв Радника Војводине –
уметнички директор
МИРОСЛАВ-БАТА ПЕТРОВИЋ, филмски аутор и продуцент, директор ПП Фиукс Фокус
Београд – оперативни директор
РОБЕРТ КЛАЈН, филмски и тв организатор, главни организатор у Сремским Карловцима
МИЛАН КИЋЕВАЦ, продуцент Будимпешта/Београд

ИЗ АРХИВА

ФИЛМСКОГ БДЕЊА ДУШЕ

БДЕЊЕ ДУШЕ КОД ПАТРИЈАРХА

Његова Светост Патријарх српски Г. Иринеј примио је део чланова мултимедијалног пројекта "Бдење душе". Екипа је Његовој Светости поклонила књигу "Бдење душе", каталоге до сада одржаних филмских манифестација у Сремским Карловцима и свету.

текст & фото: Срђан Илић, режисер, дописник СТВ

Београд, 4. јула 2011.

ЕКИПА ПРОЈЕКТА „ФИЛМСКО БДЕЊЕ ДУШЕ“ У СРПСКОЈ ПАТРИЈАРШИЈИ Његова Светост Патријарх српски Г. Иринеј примио је део чланова мултимедијалног пројекта „ФИЛМСКО БДЕЊЕ ДУШЕ“ у сатаву: проф. Јован К. Радуновић, др Предраг Тојић, Миодраг-Миша Новаковић, Мирослав-Бата Петровић и Срђан Илић.

Његова Светост упозната је овом приликом са пројектом и његовим детаљима, оствареним активностима на пољу књижевности и филмске (тв) уметности које „ФИЛМСКО БДЕЊЕ ДУШЕ“ негује двадесетак година.

Поменут је и велики телевизијски пројекат започет 1991. године у ТВ Нови Сад под насловом „Псалм љубави“ који је благосиљао благопочивши Патријарх српски Г. Павле, а који се, на жалост, због трагичних дешавања у некадашњој Југословији није реализовао. Међутим, упорношћу аутора и екипе, он се трансформисао током времена у: „ФИЛМСКО БДЕЊЕ ДУШЕ“.

Литерални предложак за сценарија пет дугометражних документарно-играних филмова штампан је на 300 страница истоимене књиге о којој аутор Ј. К. Радуновић каже:

...„БДЕЊЕ ДУШЕ“ је темељ свега: мисао, порука, патриотски чин, ширење застора наше историје – више и енергичније – пред светом и пред онима који нас виде аргонаутима и чудацима. Али наши преци предходили су Европи. У много чему, па и у вечној будности духа и душе...

Приказ ове вредне књиге у „Serbian Studies“ (vol. 20; 2006; No. 2; Book Reviews) потписао је уважени Џорџ Вид Томашевић, који између осталог истиче:

...Као хришћанин, професор Радуновић, као и овај писац, уверен је да сви осећамо потребу за опраштањем, али и да нема народа који је колективно крив и ван избављења. Поред тога, он убедљиво демонстрира да је уметничко, интелектуално и морално наслеђе код Срба, базирано на више од 13 векова забележене историје, вредно је највеће пријатељске критичке потврде вредности и поштовања и да као такво представља частан допринос свој ризници светске цивилизације...

Уз ктиторство Министарства за дијаспору ову књигу као издавачи потписују новосадски „Прометеј“ и УФТРВ 2006. године.

Поред планова и чврсте намере да се коначно текстови ове књиге и филмују Његова Светост обавештена је да Карловачка манифестација „ФИЛМСКО БДЕЊЕ ДУШЕ“, уз много напора и неизвесности, припрема и своје 5. издање, октобра ове године. Ова манифестација документраних и кратометражних филмова, са програмским профилем „Лепше лице Србије“, поред свог седишта у Сремским Карловцима, с пројекцијама у карловачкој Богословији и Гимназији, гостовала је до сада у 36 градова у Србији и 9 градова у иностранству, са укупно 137 одржаних пројекција.

Његова Светост Патријарх српски Г. Иринеј изразио је мишљење да се филмско стваралаштво у свету, данас, једним делом отргло од уметности и препустило тржишту, безобзирно се приклањајући великом капиталу и профиту као једином свом циљу. Охрабрује да постоје не само друге идеје, приступи филмској уметности и одабир тема које афирмишу дух, веровање и саму суштину људког постојања на овоземаљском свету.

Екипа је Његовој Светости поклонила књигу „Бдење душе“, каталоге до сада одржаних филмских манифестација у Сремским Карловцима и свету, као и више ДВД са филмовима

које је реализовала ова екипа, те неколико најбољих филмова приказаних у оквиру до сада одржаних пројекција на карловачком „ФИЛМСКОМ БДЕЊУ ДУШЕ.

2. ФИЛМСКИ ФЕСТИВАЛ / FILM FESTIVAL

ИСТОРИЈА, КУЛТУРА, ДУХОВНОСТ

БДЕЊЕ ДУШЕ

VIGIL OF SOUL

СРЕМСКИ КАРЛОВЦИ

Filmovi:
BOZIC DOLAZI NA KONJU
CHRISTMAS COMES
ON HORSEBACK
Production: VFC "Zastava film"

CERSKA BITKA
THE BATTLE OF CER
Production: VFC "Zastava film"

TESLA
Production: Srpska redakcija
Madjarske Televizije - Budimpesta

VJERA I KOINCIDENCIJA
VJERA AND COINCIDENCE
Production: Ristic, Simojlovic, Toholj
and "Maslinova Gora"

"VIGIL OF SOUL"

Serbian film fest with English subtitles

Friday October 10, 2008. 7pm

Petak 10. Oktobar 2008. 7 sati uvece

октобра 2008

СРЕМСКИ КАРЛОВЦИ

ИЗЛОЖБА ФОТОГРАФИЈА
ДРАГУЉИ
ФРУШКОГОРСКОГ АТОСА
17. година бдења душе
аутора СЛОБОДАНА МИЛЕТИЋА

"Моја изложба има за циљ у галеријском простору путем фотографија представити 15 фрушкогорских манастира. Део фотографија у црно-белој техници снимао сам 1991. и 1992. године и оне су биле изложене у раковачком и беочинском манастиру маја месеца 1992. године. Септембра 2008. године снимио сам истих 15 манастира али, овога пута, дигиталним фото-апаратом, у боју. Ова два моја професионална и људска путовања по Светој Фрушкој Гори, у размаку од 17 година, доказ су да смо се променили и ми сами а не да је само техника унапредовала захваљујући људском уму и души. Нека бдење наших душа потрају и даље на коренима предака који су чували и обогатили нашу духовност, нашу историју и културу."
Слободан Милетић

Слободан Боба Милетић рођен је у Сремској Каменици. Живи и ради у Новом Саду. Као филмски сниматељ био је ангажован у "Неопланта филм"-у а као фоторепортер радио за новосадски "Дневник", "Данас", "ТАНЈУГ", "Слободну далмацију", "Политику", "Ослобођење", љубљански "Дневник", "EL PAIS"... Имао је девет самосталних изложби и учествовао на више колективних у земљи и иностранству. Изложба "Драгуљи фрушкогorskог Атоса" као пратећи програм 2. филмске манифестације "Филмско бдење душе" до сада била постављена у: Сремским Карловцима, Беочину, Черевину, Сомбору, Зрењанину, Футогу, Новом Саду, Будимпешти и Батањи као и на сајту Српске телевизије-Чикаго

Документарни филм "КЛЕТВА"

сценарио: др Динко Давидов, режија: Борислав Гвојић,
камера: Петар Латинковић, текст: Мирослав Антић,
директор филма: Илија Башић, асистент сниматеља: Слободан Милетић,
продукција: „Неопланта филм“, - Нови Сад, 1972, дужина: 15 минута
Овај филм о Фрушкогорским манастирима, снимљен пре 39 година, бележи драматично стање наших светиња у фрушкогорском Атосу. Акценти на рушевинама светиња и споменика културе српског народа на Фрушкој Гори озбиљна су опомена и народу и држави. Својевремено, приказивање овог филма на телевизији био је критиковано од стране "партијских чистунаца" и филм је дискретно скривен и, скоро, заборављен.

Среда, 07. април 2010.
ГАЛЕРИЈА ДОМА КУЛТУРЕ у 19 часова

ГОРЊИ МИЛАНОВАЦ
април - мај 2010.

Среда, 07. април 2010.
ГАЛЕРИЈА ДОМА КУЛТУРЕ у 19 часова
ПРЕДСТАВЉАЊЕ ПРАТЕЋЕГ ПРОГРАМА
ФИЛМСКЕ МАНИФЕСТАЦИЈЕ
"ФИЛМСКО БДЕЊЕ ДУШЕ"
ИЗЛОЖБА ФОТОГРАФИЈА
"ДРАГУЉИ ФРУШКОГОРСКОГ АТОСА - 17. година бдења душе"
аутора СЛОБОДАНА МИЛЕТИЋА
УЗ ПРОЈЕКЦИЈУ ДОКУМЕНТАРНОГ ФИЛМА "КЛЕТВА" из 1972. г.

И
ОТВарање ИЗЛОЖБЕ ИКОНА
аутора ГОРАНА СТЕФАНОВИЋА
из Враћевинице (Горњи Милановац)

ВЕЛИКА САЛА ДОМА КУЛТУРЕ у 19:30
"ФИЛМСКО БДЕЊЕ ДУШЕ" - ПРОГРАМ 1
(Филмови: Чуvari тишине, Љубав,
Стопа Краљевина Марка, Мој друг Србија)

Среда, 14. април 2010.
ВЕЛИКА САЛА ДОМА КУЛТУРЕ у 19:30
"ФИЛМСКО БДЕЊЕ ДУШЕ" - ПРОГРАМ 2
(Филмови: Ластва, Стрпљење, Стеван Сремац, На почетку беше реч)

Уторак, 27. април 2010.
ВЕЛИКА САЛА ДОМА КУЛТУРЕ у 19:30
"ФИЛМСКО БДЕЊЕ ДУШЕ" - ПРОГРАМ 3
(Филмови: Церска битка, Лепа Тиса и остало,
Крст под Шаром, Прошетај ме до Косова и Метохије)

Среда, 5. мај 2010.
ВЕЛИКА САЛА ДОМА КУЛТУРЕ у 19:30
"ФИЛМСКО БДЕЊЕ ДУШЕ" - ПРОГРАМ 4
(Филмови: Калија, Између два света, Ко се задњи смеје, Ненимари)

Програме припремили, организовали и помогли:

Културни центар - Горњи Милановац
Филмска манифестација „Филмско бдење душе“, - Сремски Карловци
УФТРВ - Нови Сад
ПП ФИКС ФОКУС - Београд
Завод за културу Војводине - Нови Сад
Филмски архив Војводине
Покрајински секретаријат за културу
СО Сремски Карловци
и радови из приватног архива
новосадског фоторепортера и
филмског сниматеља Слободана Милетића

КУЛТУРНИ ЦЕНТАР ГОРЊИ МИЛАНОВАЦ

----- Original Message -----

From: ЦШО "Свети Сава" Хајндмарш

To: Срђан Илић

Sent: Saturday, January 12, 2008 10:37 AM

Subject: Re: : Филмски фестивал

Драги Срђане

Веома нас занима ваша понуда о слању материјала о филмском фестивалу јер овдје код нас такви материјали су веома ријетки и тешко их је набавити. Што је још горе и онда кад се набаве није сигурно да ли су материјали погодни за приказивање омладини.

Да ли има и неких услова кој ми треба да испунимо да би набавили ове материјале, тј. новчано или било шта друго?

Наша адреса је:

SCHOOL CONGREGATION "SAINT SAVA"

PO BOX 44

HINDMARSH SA 5007

AUSTRALIA

Свако добро

Д.Вукичевић

Уредник каталога: МИРОСЛАВ-БАТА ПЕТРОВИЋ